

An. IV. Nr. 2.

Februarie 1937.

STÂNĂ

Revistă Profesională și de Cultură

**Organ al Oierilor din
întreaga țară**

*

DIRECTOR:
NICOLAE MUNTEAN

*

Redacția și Administrația: Poiana-Sibiului, Jud. Sibiu

„STÂNĂ“

ORGAN AL OIERILOR DIN ÎNTREAGA ȚARĂ

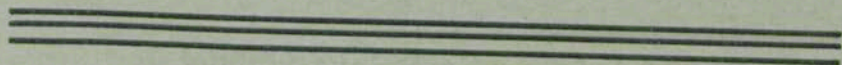
APARE ÎN FIECARE LUNĂ

ABONAMENTE:	
Pe un an	Lei 100
Pe 6 luni	„ 60
Exemplarul	„ 10
Pentru reuniuni și instituții de orice fel, anual	„ 1000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
POIANA-SIBIULUI
JUDEȚUL SIBIU

CUPRINSUL:

S'a scumpit lâna	<i>Nic. Muntean</i>
Oaia și produsele ei	<i>Dr. Ioan Dăncilă</i>
Patru vorbe	<i>N. Cioran</i>
În slujba unei credințe	<i>Ion L. Apostoloiu</i>
Redeșteptare de conștiință	<i>H. V. Ploscaru</i>
Vom învinge	<i>Nicolae Cioran</i>
Mândrulița	<i>H. Doinaru</i>
Tâlcuri mărunte	<i>V. Gh. Cosma</i>
Doina	<i>H. Doinaru</i>
Pe marginea unui raport	<i>Nicunar</i>
Pagina economică	<i>Dr. Ioan Dăncilă</i>
Pagina „Uniunii oierilor din întreaga țară“	* * *
Informațiuni	* * *
Hai în joc	<i>N. Cioran</i>

S'a scumpit lâna

Nicolae Muntean.

Am stăruit de-atâtea ori și vom mai stăruii asupra adevărului limpede ca lumina soarelui, că **problema lânii este și rămâne de o covârșitoare importanță în economia generală.**

„Uniunea oierilor din întreaga țară“ a cerută să se fixeze pentru acest produs românesc prețuri remuneratorii și reale.

Ce s'a făcut se știe; fără să se țină seamă de dreptatea oierilor s'au fixat prețuri, cari i-au nemulțumit profund; în schimb au avut darul a umplea până la refuz buzunarele speculanților; căci cum am mai amintit acest produs românesc a fost din cele mai vechi timpuri și este și azi fără milă speculat, ba în mod revoltător chiar!

N'a existat și nu există nici un raport între valoarea ei brută și materiile fabricate din ea.

Fără să cercetez mai departe voi arăta, că numai anul trecut au pierdut oierii dela acest produs al lor 500 milioane lei, pierdere pe care ei o simt și vor simți-o încă mult timp.

Prețul lânii țurcane a fost stabilit anul trecut la Lei 34'— de kg.; cel a lânii țigaie la Lei 57'— de kg.

Am luat aceste două calități fiindcă din ele avem cantități mai mari.

7 milioane de oi țurcane câte avem în țară, luând media 42 Lei kg. de oaie ne dau 14 milioane kg, lâna și 3 milioane oi țigăi ne dau 12 milioane kg. lâna.

Kg.-mul de lâna țurcană a fost vândut în medie cu Lei 35'— iar lâna țigaie în medie cu Lei 57 kg.-mul.

Azi se cere și oferă pe kg.-mul de lâna țurcană nespălată până la Lei 65 de kg, iar pe kg.-mul de lâna țigaie până la Lei 80.

Față de prețurile stabilite se pierde deci la kg.-mul de lâna țurcană Lei 30'— și la țigaie Lei 20'—

La 14 milioane de lâna țurcană au pierdut oierii 420 milioane și la 6 milioane țigae 120 milioane, adică o jumătate miliard lei. Înțelegem și noi, că cei cari ne cumpără marfa au drept la câștig, dar nu la atât!

Că s'a scumpit lâna fixându-i-se adevărata valoare nu ne supără, ne doare însă faptul, că ceea ce trebuia să între în buzunarele oierilor dându-le posibilitatea a face oierit rațional a intrat fără drept în pungile speculanților.

Intreb :

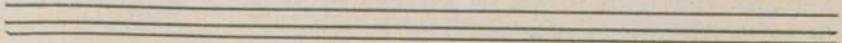
Cine avea obligația să fie mult, foarte mult mai prevăzător în această problemă?

Cine răspunde pentru această pagubă cauzată oierilor români și economiei naționale?

Ce consecințe înțeleg să tragă aceea, cari prin prețurile fixate au produs o atât de însemnată pierdere oierilor români?

Oieri, strângeți-vă rândurile, căci se apropie vremea când poate va fi nevoie să aplicăm ceea ce eu am subliniat cu ocazia adunării dela 12 Iulie 1936 ținută în Sibiu.

Să ne facem noi prețurile!

Oaia și produsele ei

de I. Dăncilă.

Oaia este unul din animalele domestice mult iubite de țaranul nostru.

Firea ei blândă, pretențiunile ei modeste precum și produsele felurite, ce se obțin dela ea, au făcut — poate — ca, creșterea ei să se bucure de mare atenție în decursul veacurilor și la cele mai multe popoare.

Românul e cunoscut de toată lumea, că are o deosebită dragoste și predilecție, pentru creșterea oii, de aceea cu drept cuvânt se spune că: „oaia este animalul cel mai iubit al românului”!

Și într'adevăr, dezvoltarea și evoluția social-culturală și economică a neamului nostru are atâtea puncte de contact cu creșterea oii.

Cele mai frumoase poezii și cântece populare din literatura noastră sunt inspirate de acest animal și creșterea lui.

Chiar unul din Domnitorii Țării Românești s'a interesat de aproape de creșterea oii, de aceea numele lui de Mircea a fost completat sub forma de „Mircea-Ciobanul”.

Unul din scriitorii de seamă din zilele noastre, Cezar Petrescu, a caracterizat cum nu se putea mai bine dezvoltarea și evoluția statului nostru, prin cuvintele:

*„Ne-am născut, am trăit și
Am evoluat sub steaua ciobanului”.*

Oieritul a fost și este ocupația principală a locuitorilor noștri dela munte. Omul dela munte cu multă pricepere în creșterea oilor, precum și pământul și clima potrivită, au fost cuzele dezvoltării unui oierit înfloritor la noi.

Oaia îi dă omului hrana necesară și îmbrăcăminte, dă lapte, carne, lână și piei.

Din laptele de oaie se fac brânzeturi, lapte acru, smântână, unt ș. a.

Dela fabricarea brânzeturilor rezultă zer, ce poate fi folosit la hrana copiilor, porcilor și la extragerea de lactoză și albumină.

Transformând laptele în smântână se obține lapte smântănit. Smântâna se consumă direct sau se face unt din ea. Dela fabri-

care a untului rezultă zeara, ce este folosită în alimentația omului și animalelor din gospodărie.

Din laptele smântănit se face brânza slabă și se extrage caseina, ce este întrebuințată la fabricarea diferitelor articole industriale (nasturi, mânere la umbrele etc.)

Din lână se fac diferite țesături, stofe, pături, ciorapi, mănuși și alte multe lucruri, ce le găsim în casele oierilor noștri.

Din piei se fac cojoace, căciuli, gulere, mănuși ș. a.

Oile furnizează materialul necesar, pentru una din industriile noastre de cea mai mare însemnătate, pentru fabricile noastre de postav și stofe.

Dar de și mai mare însemnătate pentru țara noastră este *laptele de oaie*. El constituie o bogăție pe care nu știm să o apreciem, pentru că dacă laptele de vacă se produce în majoritatea țărilor din abundență, laptele de oaie se produce numai în câteva țări. Iată deci un articol care nu ar avea concurență pe piața internațională. Asta o vedem și azi la brânzeturile de oaie fabricate în Franța, cari se vând la noi cu fabuloasa sumă de 380-400 Lei kgr.-mul.

Iată deci probleme de industrializarea țării, ce ar trebui să preocupe pe conducătorii noștri, când se gândesc la introducerea elementului românesc în industrie.

În industria lânii, laptelui și pieilor, în îndeletniciri aproape de mediul și sufletul poporului nostru, s'ar putea începe adevărata românzare a industriei dela noi.

Patru vorbe.

*Floricea din liveze
Cu surâs fermecător
De m'or crede, nu m'or crede
Glăsui-voi tuturor,*

*Mie 'n inimă și 'n minte
Scris-a bunul Dumnezeu
Patru vorbe, 'n veci ne-șterse
„Patria și dreptul meu“.*

N. Cioran,
Titerlești—Mehedinți.

In slujba unei credințe

Timpu trece ca și valurile sbuciumate ale unui râu, ce veșnic își mână undele spre limanul destinului. Către limanul destinului și oamenii își petrec vremea prin greutățile acestei vieți, conducându-și cu mai multă s'au mai puțină dibăcie corabia — ce-i poartă — spre noi zări, spre zări mai senine, sau poate mai întunecoase, după cum în drumul ei această corabie purtată pe culmi și văi de valuri este ferită sau nu, de naufragiu, pentru a nu fi aruncată pradă vânturilor și peștilor, în stânci cenușii și sure, isbită nemilos și crâncen în coaste de toate furiile soartei nemilostive.

Pe mările acestei lumi, — în plânsul valurilor călătoare — și soarta noastră a oierilor mi se pare a avea ca a acestei corăbii. Când Dumnezeu ne-a pus flacăra vieții în mână, urmași ai lui Traian și Decebal pornirăm pe aceste meleaguri să sămănăm viață nouă și românească pe pământul scump în care se odihnesc oasele atâtor înaintași și părinți ai noștri. În drumul nostru am purtat limba dulce românească, portul mândru al Dacilor, sânguința, virtutea și dreptatea romană, obiceiurile pământului și dușosul cântec din fluer. Cu noi am purtat turmele de oi albe ca neaua, cu miei sburdalnici și naivi, cu noi purtat-am bogăția legendarei țări, — unde curge laptele și mierea. — Noi am dat viață munților, grai poeziilor, noi am dat voievozi descălecători de țară, noi păstrat-am legătura de sânge și frate din Pind până în Maramureș și Văile Ceremușului. *Noi ne-am împletit destinul cu însuși istoria acestui neam.*

Purtători de atâtea credințe și atâtea jertfe, cu ce oare am fost noi răsplătiți de oficialitatea românească, mai ales dela război încoace?? Statul acesta în al cărui suflet în sufletul lui suntem și noi, cu ce oare a contribuit la salvarea noastră, a crainicilor și vestitori de unire de altădată. Pribegi pe drumuri de munte și țară, Primăvara și Toamnă, am fost jecmăniți de toți neisprăviții.

Produsele noastre, au fost date pradă străinilor de acest neam, care ni le-au luat pe nimic. Impotrivirea noastră era prea slabă, căci ce putea face o biată oaie, în mijlocul haitelor de lupi, — decât să-și vândă cât mai scump pielea? Din munții noștrii cu bradul verde înfrățit cu noi în dureri și nevoi, toți veneticii pământului ne luară totul. — Bogățiile din alte vremuri

alunecară, încet în pungi de șnapani ce le-au dus peste graniță sau le irosiră în valuri de șampanie și desfrâu în speluncile marilor orașe.

Ca în vremuri de durere adâncă, când de pe plaiurile Gorgului Domnul Tudor ridică din țărână mândria unui neam obidit, și acum de prin ținuturile Sibiului, un glas nou răsună chemându-ne la luptă. Ca un uragan conștiințele noastre ajunse la ultimul grad de răbdare se treziră și pe plaiuri de munte, în sate, târguri și orașe începu să se arate iarăși mândria și dreptatea noastră.

Frați oieri, în slujba noului ideal, în slujba acestei credințe de mântuire a noastră, nu precupețiți nimic, dați-vă totul, dacă va fi nevoie și sufletul vostru. Măsurile pe care cei ce conduc U. O. le-au luat și le i-au pentru redresarea noastră să ne fie flacăra călăuzitoare de azi înainte. În curând veți primi încunoștințări, sfaturi și prospecte pentru înființarea unei „*Cooperative a noastră pe toată țara*“. Vedeți în această instituție o salvare a noastră, ea alături și în cadrul U. O. va pune în valoare produsele noastre, ea va goni fără milă pe șacalii speculanți de până acum a nevoilor noastre, ea va da oieritului, odată pentru totdeauna rodul muncii lui cinstate, *întreg, sfânt și moral*. Alte noi mijloace vă vor fi aduse la cunoștință: *Credeți în ele, uniți-vă, lăsați politica, fiți toți în slujba unei credințe, credința în propriile noastre puteri, credința în cheia mântuirii noastre, credința într'un viitor mai bun*.

Așa să ne ajute Dumnezeu.

București, Ianuarie 1937.

Ion L. Apostoloiu
Drd. în Șt. Com. și Fin.

Redeșteptare de conștiință

Rupând pentru totdeauna, vâlul, care de mii de ani acoperea ochii generațiilor de oieri și ne mai putând suporta greutatea sub care au gemut înăbușiți, fără ca geamătul să li se audă, generația de astăzi adunându-și toate forțele, se grupează în jurul unui „apostol” și pornește încrezător să-și cucerească drepturile, care până acum le-au lipsit.

Au început să strige ca valurile furtunoase ale mării, care mânioase se sparg de stânci; și strigătul lor din vârful munților, din desimea codrilor de brazi a fost auzit până departe în satele Buceagului și Bărăganului, pătrunzând și'n orașe, unde a început să-și facă efectul.

Le-a fost de-ajuns ca „apostolul” din Poiana-Sibiului să scoată primul strigăt, pentruca ei, uniți în cuget și'n simțiri, să strige de mii de ori: „Vrem dreptate, dreptate”!...

Așa cum la 24 Ianuarie 1859 răsuna văzduhul de strigătele pentru unire ale Muntenilor și Moldovenilor, la fel și astăzi, oierii de pe întinsul României, scot acelaș strigăt; — dar nu pentru unire căci aceasta s'a făcut clădindu-se România-Mare, — ci strigă pentru unirea lor, a oierilor, ca împreună să lupte pentru câștigarea drepturilor, de care până astăzi, dela începutul vieții lor au fost lipsiți. Acum și la ei se potrivește de minune versurile poetului Alexandri care spune:

*„Unde-i unul nu-i putere
La nevoi și la durere
Unde-s doi puterea crește
Și dușmanul nu sporește”!*

Uniți și stăruind mereu, vor ajunge ca însăfârșit să capete dreptatea.

Un sfat deci, oieri ai României-Mari: „Uniți-vă și stăruiiți să vi se dea drepturi!

James Watt*) un mare inventator englez spune că: „Lucrurile mari se fac numai prin stăruință”!

Titerlești, 31 Decemvrie 1936.

H. V. Ploscaru.

*) Se citește: Gems-Suat.

Vom învinge!

S'a scurs un an dela primul congres al oierilor. La 21 Noiembrie am avut pe cel de-al doilea. Cererile noastre juste se pare că au găsit înțelegerea guvernului, care s'a convins de dreptatea lor și prin urmare va căuta să le satisfacă întocmai.

Streinii și instreinații cuibăriți în casa noastră, obicinuiți să mulgă numai vaca bună de lapte fără a-i da măcar un paiu de fân, să ia aminte că bravii noștri oieri și români sunt oameni într'adevăr noi și plini de curaj, cari nu se vor mai lăsa sub nici un motiv să mai fie speculați și înșelați!

Ei au astăzi oameni mari cu cari adversarii nu se pot măsura. Avem un ideal, pentru înfăptuirea căruia înțelegem să luptăm pe toate căile și prin toate mijloacele legale.

Prea multe jertfe au adus oierii pe altarul neamului și este fără putință ca din aceste jertfe să nu răsară floarea biruinții.

Suntem pe linia istoriei. Intregul trecut al neamului nostru, e țesut în durere și suferinți, cărora nu le-a urmat încă bucuria mare și din plin meritată, căci încă n'am învins toate greutățile.

Către bucuria mult dorită pășim înainte sigur,, deși în drumul acesta întâlnim atâtea obstacole puse de dușmani și pe cari trebuie să le înfruntăm și să le zdrobim.

Anul ce a trecut ne-a lăsat verificându-ne forțele mereu crescânde; cel în care am pășit îl privim cu încredere în forțele noastre, ocrotiți fiind și de Bunul Părinte, căruia oierii i-au adus și-i vor aduce mereu smerite închinăciuni. Arhanghelul Mihail din ceriuri cu ceata lui de îngeri ne va păzi de toate relele. Suntem mișcarea, care avem cel mai sfânt patriotism și cele mai sacre porunci de îndeplinit. Avem de ridicat un neam aici dealungul munților Carpați și în cuprinsul întregii Români, un neam ce zace aproape răpus, pradă străinismului ucigător. În numele lui Dumnezeu și al morților ce au căzut din rândurile noastre luptând *pentru acest ideal*, vom învinge! Vom învinge pentru că avem o voință de fier și suntem oțeliți!

Rănile ne sângerează și durerile sunt încă mari.

Incheind anul trecut și pășind în anul 1937, putem spune mulțumiți, că am ajuns departe. Suntem o armată de nebirit. Dușmanii noștri încep a-și da seama de aceasta. Strâns uniți cu

toții în cadrele „Uniunii Oierilor din întreaga țară”, și făcând zid puternic în jurul președintelui nostru dl Nic. Muntean, care a dat dovadă, că este un bun președinte vom birui, lumină făcând în locul întunerecului de azi. Nu se poate ca binele, să nu învingă răul.

Nicolae Cioran
Titerlești—Mehedinți.

Mândruliță

Frunză verde alunică
Am avut o mândră mică
Și-am lăsat-o, să mai crească
Minte'n cap să dobândească.
Dar de când o am lăsat
A crescut, s'a măritat
Vai de mine! Ce păcat!
Mi-ar fi, nu mi-ar fi bănat
Dacă s'ar fi măritat
De-aici al treilea sat.
Dar ea s'a tăcut mireasă
Dela noi a treia casă,
Ies afară o zăresc
Și de zile mă sfârșesc,
Intru'n casă o aud
Și m'apucă dorul crud.
Vai! mămucă iubitoare

Inimioara rău mă doare
Și tu nu-mi dai vîndecare,
Ci-mi tot zici, că lumea-i mare
Și că 'n lume-s fete multe
Care-ar vrea să mă asculte
Și să facă tot ce vreau
Ca s'aline dorul meu.
Ah! mămucă draga mea!
Nu pricepi tu ce ași vrea,
Ești bătrână și nu crezi
Lumea-i largă și nu vezi,
Că din sute și din mie
Numai una-mi place mie.
Ceru-i mare stele-s multe
Și mai mari și mai mărunte
Dar cât sunt de luminoase
Nu-s ca puica de frumoase

Culegere de H. DOINARU.

Vere Gheorghe,

Se povestește că odată, mai demult, un țar al Rusiei avea un fiu care nu era fericit. Povățuit de un bătrân sihastru, fiul țarului a plecat în lume să caute un om fericit căruia să-i ceară cămașa. Numai îmbrăcând cămașa unui fericit, îi spusese înțeleptul sihastru, își va găsi mult râvnita fericire. Și-a cutreerat el orașe și ținuturi îndepărtate și-a încercat fel de fel de cămăși, fără a găsi însă fericirea pe care o căuta. În cele din urmă amărit și desnădăjduit, hotărî să se întoarcă acasă. Dar tocmai când să intre în palatul tatălui său, un cântec vesel îl face să-și arunce privirile peste câmp. El văzu un țaran voinic și chipeș care pășea cântând în urma plugului. „Iată, poate, un om fericit” își zise prințul.

— Ești fericit? întrebă pe plugar.

— Da, răspunse acesta.

— Nu dorești nimic?

— Nu.

— N'ai vrea să-ți schimbi soarta cu a unui rege?

— Niciodată!

— Ei bine, vinde-mi cămașa ta.

— Cămașa mea? dar eu n'am cămașă!...

Și acum, vere Gheorghe, să ne oprim o leacă și să căutăm tâlcul acestei povestiri.

Dece oare, țaranul acela lipsit până și de cămașă, va fi fost atât de fericit încât n'a primit să-și schimbe soarta cu nici-meni — nici chiar cu un rege, iar fiul țarului, cu toată bogăția și slava lui, era totuși nefericit?

Ei bine, vere dragă, însăși această simplă întrebare ascunde taina fericirii și destinului omenesc, — taină ce nu poate fi deslegată decât prin... durere. *Fericirea se naște din durere*, cum sămburele dulce de nucă crește învăluit în coaja-i amară. Și apoi, vere Gheorghe, orice om are nevoie de „oarecare măsură de griji, de dureri ori de mizerie, după cum corabia are nevoie de încărcătură pentru a merge drept și sigur”. Dator e omul, cât e în viață, să lupte și să biruie și armele biruinței nu trebuiesc căutate alturea — în belșug sau desfătări, căci nu este cale, spune

un cugetător german, care să ne despartă mai mult de fericire decât viața de lume, viața de chefuri și ospățuri.

Fericirea noastră depinde nu atât de ce avem și reprezentăm cât de ce suntem. Fiecare om își poate face o viață frumoasă, chiar dacă împrejurările îi stau adeseaori împotriva. Și niciodată nu trebuie să căutăm cheia fericirii în afară de noi, de sufletul nostru. Cumpănind în balanța înțelepciunii noastre ceiace *putem și ceea ce trebuie să vrem*, vom ajunge să ne croim o soartă ideală, o soartă proprie și plină de farmec. Și această cumpănire se învață numai prin *experiență*; până atunci suntem, cum s'ar spune, fără caracter și trebuie să fim aruncați de încercări grele pe drumul adevărat.

„Cunoaște-te pe tine însuși”, — iată porunca vremilor de neastâmpăr și destrămare de astăzi.

Insfârșit, vere dragă, termin această epistolă și-ți promit că luna viitoare vom sta iarăși de vorbă.

Cu sănătate și voe bună.

V. Gh. C.

Doina.

*Foaie verde foi de nuc
Când aud cucul cântând
Și mierlița șuerând
Eu trec prin codru și plâng.*

*Eu le spun c'al meu iubit
A plecat, n'a mai venit
Mi-a pus trupul la pământ
Și fața la răsărit
Nici o vorbă n'a vorbit.*

*Foaie verde foi de salcă
Toate crengile s'apleacă
Foaie verde foi de nuc
Și mă'ntreabă de ce plâng.*

*Nu e zi și nu e ceas
Să n'am lacrimi pe obraz
Nu e ceas nu e minut
Să nu plâng în așternut
Pe iubitul meu demult.*

Culegere de H. DOINARU.

Pe marginea unui raport

În legătură cu raportul atât de documentat al dlui Dr. Ioan Dăncilă asupra problemei laptelui și fabricării brânzeturilor susținut la al 2-lea congres al oierilor îmi spun și subsemaatul anume păreri ale mele:

Educația profesională în „Stănișcoli” o cred de foarte bună și o cerem azi în mod tot mai stăruitor.

Numărul de 5—6 elevi, cari sunt a se primi în aceste școli practice îmi pare însă prea redus, ținând seama de marea lipsă pe care oierii o simțim în baci sau băcițe, cari să ne facă brânzeturile de calitate, cerute azi tot mai mult de publicul consumator.

Părerea mea este ca pe lângă cei 5—6 elevi să se primească în aceste „Stănișcoli” 50—60 baci în oareșcare măsură pricepuți în facerea brânzei de burduf, telemea și cașcaval.

Să fie primiți pe un termen de 2—3 luni pentru a-și completa cunoștințele și apoi să fie angajați la stănișcolii de azi primitive unde să încerce, în baza cunoștințelor lărgite, să producă brânzeturi din cele amintite, însă de o calitate superioară celor de azi și eventual specialități, cu cari să concurăm brânzeturile de vacă și pe cele streine.

Intrucât va fi nevoie vor urma și al 2-lea an cursul de perfecționare în aceste „Stănișcoli”.

Cu un număr de 5—6 elevi, băieți sau fete, se completează greu și într'un timp prea îndelungat nevoile atât de arzătoare, din acest punct de vedere al oierilor noștri și noi cei mai bătrâni am vrea să trăim să vedem cel puțin începutul de progres în ceea ce privește fabricarea brânzeturilor, început pe care de mult îl visam și avem credința că ne vom putea și noi număra între fericiții, cari vor mânca alte calități de brânză decât am învățat și mâncat noi din moși strămoși.

Cred, că n'ar fi decât spre binele oierilor, dacă în o anume „Stână școală” s'ar primi până la 100 practicanți dela 18 ani în sus, timp de 3 ani. După acest timp am putea avea în toate județele țării baci sau băcițe pricepuți, cari ne-ar pune în plăcuta situație de a putea prezenta pe piață marfă bună și de calitate.

Din aceștia se vor recruta baci și conducătorii cooperativelor oierești.

„Uniunea oierilor din întreaga țară” să fie pusă în situația de a putea recomanda oricând și oricui baci pricepuți și conducători de cooperative oierești stăpâni pe o seamă de frumoase cunoștințe privitoare la această profesiune.

O bună organizare a acestor „Stâni școli” așa cum o prevede dl Dr. Ioan Dăncilă, — ținând, dacă se va crede de bine seamă și de modestele mele păreri, — cred că ar da roade binecuvântate în 3—4 și nu în 10 sau peste acest număr de ani.

Pentru a putea trece la înfăptuirile mult dorite și așteptate pe acest teren se cere în primul rând ca guvernul să se țină de cuvânt dând neîntârziat tot concursul material.

Pentru început și ca să nu se mui amâne înființarea „Stâni școli” dela „Obârșia Lotrului” se pot construi case din brazi, pe care lemn guvernul îl poate pune la dispoziție gratuit. În timp de o lună se pot construi case cât de spațioase.

„Stâna școală” se va construi de sigur după indicațiile dlui Dr. Ioan Dăncilă și se va conduce tot de Dsa.

Mi-am luat voie a așterne pe hârtie aceste păreri din dorința fierbinte ce am, de a avea cât mai curând numărul de baci și băcițe pricepuți, cari să ne producă marfa cu care să putem îndestula toate gusturile și lua la întrecere cu brânzeturile streine mai ales, că suntem o țară de oieri.

De întreg concursul guvernului nu mă indoiesc; fără putință fiind ca un guvern românesc să nu ajute după merit și însemnătate o clasă cu adevărat românească și o profesiune de o atât de covârșitoare importanță în economia țării.

Cerem hotărât înființarea de „Stâni școli” și „Cooperative oierești”, așa cum s'a hotărât la al 2-lea congres, convinși fiind, că lipsa lor o plătim foarte scump noi oierii.

Nicunar.

Pagina economică

— Anul care s'a scurs se pare a fi fost un an, care a adus o notă de prosperitate în cele mai multe țări. Țările au căutat să între cât mai mult în legături comerciale una cu cu alta, mai ales să vândă fiecare cât mai mult, pentru care scop au produs o devaluare a monedelor.

Se observă deasemenea o tendință de înarmare pe capete, în cele mai multe țări. Pentru a avea banii necesari multe state au recurs la o slabă inflație. S'ar putea spune, că toate acestea sunt semnele unui sfârșit de criză.

Evenimentele politice din anul trecut, ca și cele din anul în curs, sunt deasemenea între cauzele, cari au determinat un început de prosperitate: industriile de armament, mai ales, lucrează din plin.

Inceputul de prosperitate se reazimă însă pe baze prea șubrede și nu pe *încrederea și munca cinstită* a cetățenilor. Să nădăduim, că tocmai această „adevărată înflorire” o va aduce anul acesta.

Oierii țării nădăduesc deasemenea, că anul acesta vor intra în drepturile lor legitime de a-și valorifica „prin ei înșiși” lâna și de a reuși să înjghebeze organizațiunile pentru prelucrarea și valorificarea laptelui și pentru industrializarea lânii.

— *Cât porumb avem pentru export.* Țara noastră, anul acesta, a avut o producție abundentă de grâu, din care o mare parte s'a exportat.

Producția de porumb însă, din cauza căldurilor mari din Iulie și August, precum și din lipsa de ploaie, a fost slabă.

După veștile, ce circulă n'ar fi, pentru export decât 25—30 de mii vagoane de porumb.

— *Prețul grâului se menține urcat.* O cerere fermă și o neobișnuită aprovizionare cu grâu se observă în Italia și Germania.

Din America vin știri, că 20.500 vag. grâu, din cauza lipsei de nutreț și a slabei calități a grâului, vor fi date vitelor. Iată de ce de pe la mijlocul lui Decembrie, prețul grâului s'a urcat din nou.

— *Exportul de vite pe anul 1936.*

Vite:	1936	36.174.
	1935	60.326.
Oi:	1936	35.102.
	1935	70.496.
Porci:	1936	672.862.
	1935	104.250.
Cai:	1936	2.319.
	1935	3.319.

— *Exportul de fructe al României în 1936.* Cu toate că anul acesta exportul a avut de suferit din 2 puncte de vedere: a) Producție slabă, b) diferite alte greutăți. Recolta de fructe din anul 1936 a fost sub normal mai ales în ceea ce privește calitatea.

Inghețul din primăvară și după ce pomii au înflorit, seceta din timpul verii, ploile cu grindină, paraziții de tot felul, sunt tot atâtea cauze, cari au contribuit la micșorarea recoltei și cari au influențat calitatea ei.

Lipsa de convenții comerciale cu diferite state, deprecierea monedelor, lipsa de vagoane frigorifere, au fost deasemenea piedeci în calea exportului nostru de fructe. Cu toate acestea până la 30 Noemvrie 1936 s'a exportat o cantitate de 31.550.495 Kgr. fructe.

Țările unde s'a exportat au fost: Austria, Cehoslovacia, Danzig, Egipt, Germania, Palestina, Suedia.

Datorită Serviciului Exportului de fructe, care a controlat sever calitatea fructelor exportate, piața străină a fost mai mult decât mulțumită de fructele noastre.

Iată deci venite pen'ru țară din acest ram de producție. Când se va face și cu produsele oierilor noștri un export asemănător? Sperăm, ca timpul să fie cât mai apropiat.

— *Exportul nostru în 1936.* După datele publicate, totalul exportului general în 1936 este de 20.495.361.810 lei.

În fruntea țărilor importătoare stă *Germania*, cu un import din România de: 3.070.730.590 lei; *Anglia*, cu 2.819.299.390 lei, după aceea urmează: *Austria*, cu 1.435.094.100 lei; *Italia*, cu 1.202.362.200 lei și *Ungaria*, cu 1.006.452.430. Între țările, cari au importat dela noi mai sunt: Danemarca, Suedia, Brazilia, Japonia și chiar Australia.

— *Nouii comenzi la fabricile de postav.* Societatea Națională de credit industrial a eliberat Ministerului Apărării Naționale ur-

mătoarele scrisori, prin cari se garantează sumele primite aconto la diverse furnituri de postav: Fabricile „Munca” pentru 945.600 lei, Fabrica „Grundisch Simonis”, pentru 1.970.000, Soc. „S. Filderman” pentru 3.861.000, Soc. „Halpen & F. Feinsilber”, pentru 2.206.400 lei.

— *Iniințarea unei mari filiatari de cânepă și in.* Delegația economică a guvernului a aprobat programul pentru încurajarea culturilor de in și cânepă și industrializarea lor în țară.

Comisiunea dela Ministerul Industriei preconizează iniințarea unei societăți cu participarea statului și a capitalului particular pentru industrializarea cânepii și inului. Capitalul inițial va fi de 150 mil.

Societatea, ce urmează să se iniințeze va instala în toate regiunile de cultura inului și cânepii topitorii, iar la București o mare filiatură. Societatea va aproviziona cu marfă Ministerul Apărării Naționale și celui al Sănătății.

Prin astfel de măsuri se speră mărirea producției de in și cânepă, pentruca astfel să poată fi redus importul bumbacului.

— *Lăptăriile din Polonia.* După statistica din anul 1934 în Polonia sunt 4542 lăptării, cari prelucră anual 1181, 9 mil. Kgr., lapte sau 13% din laptele produs.

Din cele 4542 lăptării sunt: 1805 cooperative; 1133 cooperative ale diferitelor asociații și restul lăptării particulare.

— *In Cehoslovacia* cantitatea de unt fabricată de lăptăriile cooperative și care nu-și găsesc desfacere remuneratorie, a fost la sfârșitul anului 1936 de 100 vagoane.

S'a făcut intervenție și s'a cerut statului, insistent, asigurarea desfacerii, precum și fixarea unui preț minim.

— *Estonia*, prin societatea „Exportului untului” a incheiat o convenție de export de lapte condensat în Germania.

Calitatea laptelui o garantează Ministerul Instrucțiunii, în posesia căruia se află fabrica pentru prepararea laptelui condensat.

— *Contingentul de import de brânzeturi al Franței* în al 4-lea sfert al anului 1936 a fost de 1.500.000 Kgr., pentru Elveția; de 1.000.000 Kgr., pentru Italia; de 928.400 Kgr., pentru Olanda și de 120.000 Kgr., pentru Austria. Celorlalte țări li s'a acordat cote de tot mici.

— *La al XI-lea congres internațional de lăptărie din Berlin*, ce se va ține din 22—28 August 1937, s'au anunțat până la 1 Decembrie 1936, 408 de referate din 24 state.

Numărul cel mai mare de referate îl deține Germania, după aceea urmează Austria cu 60, Anglia cu 35, Ungaria cu 28, Statele Unite ale Americii cu 27, Italia cu 23, Franța cu 21, Danemarca cu 17, Olanda cu 12. Celelalte referate sunt din celelalte 14 state. Din România s'au anunțat 5, (după datele dela Berlin) sau 9 (după date din țară).

— La 25 Ianuarie a. c., laptele și derivatele lui aveau următoarele prețuri la București și Cluj:

	București		Cluj	
	In mare (En gros)	In mic (En detail)	In mare (En gros)	In mic (En detail)
	1 Kgr. — Lei		1 Kgr. — Lei	
Urdă dulce	22	40	—	—
Telemea	28-32	40-48	28-32	36-44
Brânză de burduf ^{smânt.}	—	—	36	40
Brânză de burduf ^{nesmânt.}	42	56	42	48
Cașcaval de Penteleu . .	40	56	46	52
Cașcaval Grecesc	42	60	58	64
Liptauer	46	64	46	50
Brânză secuiască cal. I.	44	56	32	36
" " " II.	—	—	24	28
Emental	50-80	64-100	60-80	90-100
Edamer	60	80	62	70
Trapist	50	64	46	52
Unt de vacă	55	64	60	70
Smântână Kgr.	32	44	36	40
Lapte de vacă "	6	8	5	6
Roquefort românesc . .	180	240	—	—
Roquefort francez . . .	300	360	360	400

I. DĂNCILĂ.

Pagina Uniunii Oierilor din întreaga țară.

Di Dr. N. Hasnaș, deputat de Gorj, bine cunoscut oierilor noștri dela al 2-lea congres ținut la Târgu-Jiu a adresat d-lui Ministru al Agriculturii și Domeniilor, în ședința adunării deputaților din 25 Noemvrie 1936, următoarea comunicare privitoare la noi oierii și ocupația noastră:

D-l Dr. N. HASNAȘ: D-le președinte, d-ior deputați, am onoare a face următoarea comunicare d-lui ministru al agriculturii și domeniilor:

Sâmbătă 21 Noemvrie s'a ținut la Târgu-Jiu congresul oierilor. A fost un strigăt de alarmă, pe care inimosul conducător Munteanu l-a dat pentru a arăta starea îngrijorătoare în care se află creșterea oilor în țara românească.

Modul impozant în care s'a prezentat acest congres arată mândria acestor crescători, care se confundă cu însuși mândria neamului.

Este de prisos să amintim ce datorăm noi crescătorilor de oi. Ei sunt aceia care au păstrat limba, obiceiurile și portul românesc; ei sunt aceia cari au făcut unirea sufletească a neamului, înainte de a se fi făcut unirea de fapt.

Plecând cu turmele lor din Ardeal și ajungând până la Buceag și în Dobrogea, și în tot cuprinsul țării Românești, ei au fost aceia care au păstrat toate datinile neamului nostru. De aceea strigătul lor de alarmă trebuie să fie auzit de Dv. și cu cât măsurile de îndreptare vor fi luate mai din vreme, cu atât vor fi mai folositoare pentru țara întreagă.

D-lor deputați, în țara noastră numărul oilor este cam de 12 milioane. Dar pe când în Bulgaria avem 85 de oi pe kilometru pătrat, în România nu avem oecât 41; nu mai vorbesc de Anglia, unde sunt 123 oi pe kilometru pătrat.

Raportate la mia de locuitori, noi avem 680 oi la mia de locuitori, în Spania 850, iar în Bulgaria 1460 oi la mia de locuitori.

Numărul oilor scade însă pe zi ce trece. După ultimii recensământ, în 1927 erau numai 95 la sută din numărul care era mai înainte, iar actualmente nu mai sunt decât 91 la sută din acest număr.

Impărțite pe provincii, în Vechiul Regat avem circa 7 milioane, pe când în provinciile alipite nu avem decât vre-o 2.900.000 în Ardeal și restul în Bucovina și Basarabia.

Valoarea acestor oi este cam de 4 miliarde și ceia ce este interesant, după statistica făcută de Ministerul Agriculturii, rentabilitatea lor este cam tot de 4 miliarde. Această rentabilitate este adusă de produsele de lână, de lapte și de carne. Statul nu prea s'a ocupat, decât numai în parte de prețuirea lânii și anume:

Prin decretul Nr. 1.303 din 29 Mai 1936, Ministerul Agriculturii și Domeniilor a luat o măsură pentru a prețui la o justă valoare produsele de lână. Această măsură însă a fost cu totul insuficientă și prea târzie.

Prețurile care au fost hotărâte pentru produsele de lână sunt cam următoarele: la merinos 68 lei kilogramul, la spancă 61 lei kilogramul, la țigae 57 lei kilogramul, la carnabat 47 lei kilogramul, le țurcană albă și neagră 34 lei kilogramul, iar la codin numai 25 lei kilogramul.

Acest decret are un cusur pe care este bine ca d-v. să-l cunoașteți, anume acela că e apărut cam târziu. Până acum se aducea și se aduce încă din străinătate o cantitate enormă de zdrențe, pe care o cumpărau fabricanții de postav, înainte ca producătorii de lână să-și fi vândut produsele. Când veneau producătorii noștri să vândă lână, fabricanții le împunea prețuri derizorii, spunând că nu au nevoie de lână, așa încât producătorii erau siliți să vândă pe aceste prețuri derizorii ce li se ofereau.

Este adevărat că și produsele noastre de lână nu sunt de cea mai bună calitate, pentru că nu ne îngrijim de această mare bogăție, pentru a învăța pe crescătorii de oi să producă sorturile de lână ce se caută și lâna superioară.

Atrag atențiunea guvernului asupra acestei chestiuni.

Același lucru se întâmplă și cu produsele de lapte, care, ca valorificare, după o statistică a Ministerului de Domenii, ar reprezenta o sută milioane Lei. Dacă cercetăm tabela de export, vedem, însă că aceste produse trec granița într'o cantitate cu desăvârșire minimală, așa putea zice chiar derizorie. Căci fabricatele noastre sunt inferioare și nu rezistă exportului. Se impune deci înființarea de stâne școală, în care să se învețe modul de a se fabrica produsele de lapte.

Același lucru se petrece și cu produsele de carne. Din cauză că oile noastre nu sunt bine hrănite și sunt neîngrijite, neadăpostite. ele sunt slabe, iar carnea lor este foarte puțin căutată peste hotare, în comparație cu oile pentru tăiere din alte state.

Prin urmare export de carne de oaie nu putem face, decât foarte puțin. Ceva mai mult, și consumul intern lasă de dorit, cu toate că țăranul întrebuințează, pentru alimentația lui, carnea de oaie cu foarte multă plăcere, însă nu are puțința de a-și cumpăra acest aliment.

Cum că îi place carnea de oaie vă prezint și următorul exemplu tipic. În com, Vălari, jud. Gorj, unde construim actualmente un sanatoriu și unde lucrează o mulțime de țărani din împrejurimi, se taie cam 14—15 oi pe săptămână, în timp ce înainte de construcția aceasta, nu se tăia decât o singură oaie, actualmente câștigând bani își ameliorează hrana.

D-lor, o atenție deosebită ar trebui să prezinte oaia din rasa karakul, a cărei piele e întrebuințată pentru blană. În loc să comandăm aceste blănuri în străinătate, eu sunt de părere să încurajăm crescătoria din această specie.

Pentru a înțelege urgența apărării intereselor crescătorilor de oi, trebuie să o punem în corelație cu celelalte produse agricole și ținând seama că România, care a fost înainte de războiul grânarul Europei, începe să piardă această situație. De aceea, avem tot interesul să sprijinim cât mai mult oieritul și creșterea vitelor. Atragem atenția guvernanților noștri, că este o greșală de gospodărie de a produce numai grâu și porumb, pentru export, sau consum intern, și că trebuie să folosim aceste vegetale, precum și câmpurile cultivabile, transformându-le în cărnuri, prin alimentarea oilor și altor animale. Astfel s'ar asigura țăranilor un randament mult mai mare și un câștig mai sigur.

Vă dau numai o singură cifră statistică asupra acestei chestiuni, pentru a învedera necesitatea înmulțirii izlazurilor artificiale de nutreț.

Trebuie să știți că în Țara Românească, față de 29 milioane de hectare suprafață, 11 milioane hectare este teren de cultură. Iar la aceste 11 milioane hectare teren de cultură, nu avem decât 737.000 ha cultură de nutreț. Ca să vă dau o comparație de ceea ce s'a făcut în Italia, de pildă, trebuie să constatăm că în Italia la 16 milioane de kilometri pătrați de cultură, avem 7 milioane de kilometri repartizați pentru grâne, 6 milioane kilometri repartizați pentru fânețe și 3 milioane pentru nutrețul artificial.

Având în vedere rentabilitatea acestor nutrețuri artificiale, și având în vedere necesitatea de a se încuraja această ramură de producție, noi trebuie să dăm foarte multă atenție acestei pro-

bleme și printr'o legiuire anumită, precum și prin exemplificare, conferințe, sfaturi, să facem ca nutrețul artificial să fie introdus în agricultura țării noastre, pentru că altfel, atât numărul bovinelor cât și al celorlalte categorii de animale, va dîmînua foarte mult. Sunt 4 milioane de bovine cornute în Țara Românească, care încep să decadă din ce în ce mai mult, tocmai pentru că nutrețurile lipsesc sau sunt insuficiente. Dacă vom mări suprafețele lor, vom hrăni mai bine animalele, și deci și rentabilitatea lor va fi mult mai mare. Trebuie să ne îngrijim de îngrășarea batalilor în mod serios.

La congresul oierilor s'au produs multe deziderate, însă eu socot că, printre chestiunile cele mai importante, este aceea a selecționării cât mai serioase a oilor. Această selecție ar putea să producă și o lână mai minunată, mai selecționată.

Nici produsul oilor noastre de lână, nu poate fi vîndut în străinătate, pentru că aparatele lor de tors din străinătate nu se potrivesc cu produsele noastre de lână. Prin urmare, în interesul producției noastre este foarte important a se face o filatură specială pentru toarcerea firelor și care ar fi o mare bogăție pentru țară.

D-lor, s'a comandat și se comandă în străinătate cantități importante de lână. Noi, care avem o producție de oi așa de mare, suntem a patra țară din lume, totuși am importat peste un miliard de fire de lână din străinătate.

D-l I. D. IANCULESCU: Două miliarde de fire de lână.

D-l Dr. N. HASNAȘ: Vasăzică, două miliarde, în timp ce noi suntem a patra țară sau a cincea producătoare de lână din lume. În acest timp lîna noastră se vinde pe un preț foarte mic, ceea ce descurajează pe producătorii de lână.

Această filatură specială trebuie introdusă cât mai curînd. Acei care cunosc chestiunea, au studiat-o și au prezentat-o complet.

D-lor, mai este însă o chestiune pe care au cerut-o oierii. Vânzarea lînei s'a făcut prin Uniunea sindicatelor agricole. Această Uniune vindea kilogramul de lână, prin d-l Garofilid, luînd 1.50 bani de kg. Atunci, cu drept cuvînt producătorii și Uniunea oierilor cer să fie dată vânzarea lînei numai la cooperativa lor specială, ceea ce este foarte natural, întru cât ea se ocupă numai de această specialitate.

Ar mai fi încă o chestiune foarte interesantă, pe care d-l ministru al agriculturii trebuie să o aibă în de aproape atențiune;

anume, ca la Ministerul Agriculturii să existe o direcțiune specială a oieritului, din cauză că, dintre toate animalele din Țara Românească, cele mai numeroase sunt oile.

Trebue să vă atrag o serioasă atenție că și bugetul agriculturii esfe cu desăvârșire infim. Intr'o țară eminentemente agricolă, cum este țara noastră, bugetul Ministerului Agriculturii nu este decât vre-o 2 la sută din bugetul total. Pentru acest buget, alte țări, în special Jugoslavia și Bulgaria sau Jugoslavia, întrebuintează cam 30—40 la sută din bugetul lor, iar Elveția a 52-a parte:

De aceea atrag atenția atât a onoratului guvern cât și a dv., d-lor parlamentari, asupra acestei probleme.

Trebue să ne străduim mult ca să nu mai existe la noi numai două produse agricole, grâu și porumb. Atunci când se va desvolta crescătoria vitelor și când cu produsul animal vom îngrășa pământul va crește și rentabilitatea la hectar, la indoit și întreit așa cum s'a întâmplat în toate părțile.

Dela răspunsul pe care d-l ministru va binevoi să mi-l dea asupra acestei chestiuni care comportă o discuțiune mult mai serioasă și mult mai amplă, voi vedea dacă este cazul să dezvolt o interpelare asupra acestei chestiuni care va cuprinde întreaga problemă a creșterii vitelor. (Aplause pe băncile majorității și ale Partidului Național-Creștin).

D-l ADAM IONESCU: D-le președinte, depun și eu o comunicare în același sens.

D-l MIȘU SLĂVESCU: D-le președinte, d-lor deputați, ca reprezentant al județului Teleorman, care are în stema sa trei oițe, declar că mă asociez cu toată căldura la comunicarea d-lui deputat Hasnaș.

D-l P. GHIAȚĂ, vicepreședinte: Se ia act.

D-l ministru Berceanu are cuvântul.

D-l M. BERCEANU, subsecretar de Stat la Ministerul Agriculturii și Domeniilor: D-le președinte, d-lor deputați, mulțumim d-lui deputat dr. Hasnaș, pentru că a îndrăsnit să atace o chestiune care nu este în mod obișnuit discutată în Parlamentul nostru, și-i mulțumim pentru că această chestiune este de foarte mare importanță. Noi, din păcate, nu avem obiceiul să discutăm chestiunile de statistică agricolă și de necesități economice. Trebue să căpătăm și acest obicei, căci numai așa mărim bogăția țării.

Problema oilor este foarte importantă, ca de altfel toate problemele cu caracter agricol. Bineînțeles, nu pot da un răspuns complet astăzi, la seria de întrebări formulate de d-l deputat Hasnaș; îi promit, însă, că asupra acestei chestiuni, care este în studiu la Ministerul Agriculturii înaintea unei comisii speciale, să-i dau rezultatele precise, dacă d-sa dorește să le aibă în Parlament. Dacă însă d-sa dorește să participe la lucrările noastre, îl invit, cum vă invit pe dv. toți care vă interesează problemele agricole, să veniți la minister.

Chestiunea aceasta prezintă o serie întreagă de fațete care, toate, trebuiesc dezvoltate așa cum foarte bine a spus d-l deputat Hasnaș.

Cum v'am spus nu pot da astăzi și imediat un răspuns complet. Imi rezerv dreptul să-l dau într-o altă ședință, într'un mod amplu. (Aplause pe băncile majorității).

D-l Dr. N. HASNAȘ: Mulțumesc d-lui ministru, pentru atențiunea dată acestei probleme. Consider că această problemă trebuie dezvoltată în toată amploarea, nu numai în cabinetele ministeriale ci și în fața țării, pentru că țara să-și dea seama, atât de greșeala care se face atunci când nu se dă atențiunea cuvenită unei probleme atât de importante cât și de greșeala care se comite atunci când unele părți ale bugetului sunt umflate, iar alte cu totul neglijate.

Interesele țării noastre cer ca toate chestiunile noastre în legătură cu agricultura să fie puse pe primul plan, iar acest plan trebuie să-l dezvolte banca ministerială cu cea mai mare atențiune.

Toată admirația și recunoștința oierilor pentru dl Dr. N. Hasnaș, deputat de Gorj, cel dintâi dintre aleșii națiunii, care a ridicat glas în parlamentul țării apărându-ne interesele.

Aceleași considerațiuni și pentru d-l deputat Adam Ionescu, care a depus o comunicare în acelaș senz și pentru dl deputat Mișu Slăvescu, care s'a asociat la această comunicare.

„Uniunea oierilor din întreaga țară” a trimis în 15 Ianuarie 1937 tuturor reuniunilor următoarea circulară privind plasarea oierilor în munții comunali și taxele ce propune să se plătească pe vara anului 1937, pentru aceste pășuni.

„Uniunea oierilor din întreaga țară“ Poiana-Sibiului

CIRCULARĂ

DOMNULE PREȘEDINTE,

În vederea plasării oierilor pentru vara anului 1937 în golurile munților apărținătoare comunei Dv., munți vechi sau de curând împroprietăriți și pentru o uniformizare generală a modului de plasare și taxelor pe cari să le plătească oierii pentru aceste pășunate „*Uniunea oierilor din întreaga țară*“ să simte obligată a vă atrage atențiunea din timp asupra normelor de mai jos ce ea crede de bine a fi urmate de reuniunile noastre, cari norme se încadrează perfect în programul general de activitate al Uniunii, rugându-vă să binevoiți a desbata cu toată seriozitatea și punct de punct cele ce urmează, comunicându-ne și nouă încheierile la cari reuniunea de sub conducerea Dv. a ajuns.

Subliniem, că la stabilirea normelor ce vă prezentăm spre desbatere ne-am condus numai și numai de interesul general, neglijând cu totul interesele momentane personale.

Dorința fierbinte a Uniunii este cea amintită de a stabili o normă generală, urmată de toate reuniunile la plasarea oierilor în munții comunali.

Părerile Uniunii decurgând din cele de mai sus sunt următoarele :

1. Plasarea oierilor în golurile de munți comunali să se facă dacă e nevoie prin tragere la sorți. În baza înștiințărilor ce se vor face și pentru a nu nemulțumi pe oierii comunei, cari trebuie să fie în toate chestiunile un singur corp bine încheșat se vor trage la sorți, cei cari în baza înștiințărilor urmează să fie plasați în acești munți; bineînțeles, dacă numărul oilor ce se cer a fi introduse, întrece capacitatea munților.

Pentru a fi cât mai bine înțeleși ne permitem a vă da un exemplu: Presupunem, că în golurile apartinătoare comunei Dv. pot fi plasate 5000 oi. S'au înștiințat însă 7500.

Este evident, că 2500 nu încap. Se naște întrebarea cine trebuie să rămână pe dinafară?

Pentru a încunjura orice neînțelegere provocatoare de ură se va trage la sorți după stăpâni numărul de 5000 oi, rămânând ca restul să fie plasate în anul viitor.

Plasarea se poate face pentru o vară sau mai multe chiar. Depinde de înțelegerea dintre oierii reuniunii Dv.

2. De bunăstarea stânilor și a pășunii care va trebui să fie în continuu ameliorată se va îngriji comuna ca proprietară, având și tot sprijinul reuniunilor. Tot ea va lua și toate măsurile de precauțiune pentru a feri oile plasate de anume boli molip-sitoare.

Taxele, cari se încasează dela oieri vor servi, după plata munților și acoperirea cheltuelilor de administrație și întreținere a stânilor, exclusiv pentru îmbunătățirea pășunii de munte și nici decât spre alte scopuri; interesul fiind a susține și ajuta prin toate mijloacele și toate căile promovarea creșterii oilor, care ocupație pentru foarte multe comune este singurul mijloc de trai și venit.

3. Taxa ce credem de nimerit a fi stabilită pentru vara anului în curs pentru gôl și de oaie o propunem la Lei 20'— De vita mare Lei 100'— De porc Lei 20'— Nu se va uita a atrage atenția oierilor, că este în interesul pășunii și deci a lor, ca porcii să fie prevăzuți cu belciuge pentru a nu rămă pășunea.

Din taxa de Lei 20'— o însemnată parte — după împrejurări — să se întrebuițeze începând din vara aceasta pentru stârpitul jipului și al jneapănului.

4. Uniunea este hotărât contra licitației golurilor de munți comunali și aceasta din mai multe motive între cari amintim pe scurt:

a) Principalul interes al comunei nu este acela de a încasa dela oieri sume cât mai mari nimicîndu-i ci de a le da posibilitatea să se desvolte și să progreseze.

S'au dat munți comunelor ori nu li s'au expropriat pe cari i-au avut tocmai în baza oierilor, cari sub nici un motiv nu trebuie exploatați ci din contră încurajați, căci în lipsa lor comunle n'aveau munți și multe altele le lipseau încă!

b) Prin licitație se dă prilej la speculă nepermisă, în afară de adevărul, că prin sumele oferite din ambiție ne punem și într'o situație dăunătoare, defavorabilă față de organele statului cari sigur vor încerca să exploateze ambiția oierilor. Nu mai stăruim asupra pagubelor ce prin licitație singuri oierii își produc.

5. Principiul general de urmat este acela, că ceice vor fi introduși în gôl să pască și tăieturile în cari șefii de ocoale silvice vor admite pășunatul. Taxa către ocoalele silvice pentru tă-

ieturi se va arunca în plus de cei 20 lei pe toate oile din munte. Această taxă se va vărsa la comună, care la rândul ei o va administra unde trebuie scăpând oierii de cheltueli fără rost.

După ce anume număr de oi se va plăti taxa pentru tăieturi, rămâne să stabiliți Dv. împreună și prin bună înțelegere cu dñii ingineri, șefi de ocoale, cerând și sprijinul dlor prefecti și parlamentari ai județului, cu cari Dv. se cuvine să aveți cele mai bune raporturi, acesta fiind interesul profesional.

După informațiunile pe cari le avem taxa pentru pășunatul în tăieturile admise nu va trece peste 9 lei de oaie pe întreg sezonul.

6. Intrucât oierii suntem și vrem să rămânem elementul recunoscut de ordine cuvinese să păstrăm anume norme și reguli cari ni-se impun în legătură cu exploatarea rațională a acestor pășuni.

Oierii, cari n'au înțeles și nu înțeleg să-și respecte anume angajamente întunecând prin purtarea lor strălucirea numelui de oier vor suferi sancțiunile ce Dv. împreună cu comitetul reuniunii veți crede de just să le aplicați.

7. Scopul final pe care Uniunea îl urmărește în legătură cu pășunatul în general este să găsească modalitatea de a nu mai da ocazia oierilor să se liciteze ei între ei la nici un fel de pășune în special însă la cele de pe munți, sărăcindu-se pe ei și umplând peste măsură buzunarele proprietarilor.

Cum vom putea ajunge la înlăptuirea acestei dorinți rămâne să se mai discute. Va fi bine să se prezinte la licitații reuniunile sau poate Uniunea, se va vedea.

Totul depinde dela unirea și înțelegerea oierilor nostri.

Sperăm că nu peste mult timp vom fi în plăcuta situațiune de a soluționa drept și mulțumitor și această atât de importantă chestiune. Către această țintă să ne îndreptăm în legătură cu pășunatul, toate sforțările.

În convingerea, că prin cele arătate servim cauza oierilor și a oieritului, ne-am permis dle președinte a vă face cunoscut prin prezenta punctul de vedere al Uniunii, care va fi prea mulțumită dacă cele cuprinse în această circulară vor putea aduce un cât de modest folos sfintei cauze ce reprezintă, inaugurând un bun început și în această direcție, care să asigure oierilor progresul atât de dorit.

Cu cele mai alese sentimente pentru Dv. și toți oierii reuniunii de sub înțeleapta Dv. conducere.

Poiana-Sibiului, la 15 Ianuarie 1937.

Președinte:
(ss) NIC. MUNTEAN

Secretar general:
(ss) ILIE MUNTEAN

„Uniunea oierilor din întreaga țară” a trimis d-lui subsecretar de stat Berceanu următoarea cerere privitoare la taxele de pășunat din bălțile statului:

DOMNULE MINISTRU,

Sesizați de un număr de oieri, cari își au duse oile la iernat în bălțile Dunării, avem onoarea a vă înainta în legătură cu taxele ce li-se cer să plătească pe timpul cât sunt în aceste bălți prezentul

MEMORIU:

Din vechi timpuri o însemnată parte din oierii, cari își țin vara oile la munte se retrag pentru iarnă în bălțile Dunării unde pasc ce mai rămâne nemâncat în timpul primăverii, verii și toamnei de vitele locuitorilor din apropierea lor.

Privitor la aceste bălți ne permitem Domnule Ministru, a deschide o mică paranteză stăruind asupra adevărului, că aceste bălți se cuvenia să fi fost declarate prin legea ref. agrare locuri de pășune puse la dispoziția oierilor țării, cari din moși strămoși le-au păscut și să vă atragem binevoitoarea atențiune asupra faptului, că ceea ce numita lege a neglijat, încă mai poate fi îndreptat, declarându-se de-acum toate bălțile Dunării pășuni-protectoare ale oieritului pentru timpul *dela coborârea până la ieșirea la munte.*

Revenind asupra taxelor în bălți ne luăm voia a vă aminti Domnule Ministru cele ce urmează:

1. Credem că prea bine vă este cunoscut faptul, că oierii dau iarna oilor ca hrană principală porumb.

2. Pentru stuful și sălciile ce rod oile în timpul iernii în aceste bălți curățindu-le — li se pretinde să plătească pe lună și de cap de oaie o taxă de lei: 5, până când locuitorilor din apropierea lor, cari pasc primăvara, vara și toamna iarba li-se cere pe an și de bucată lei: 15.

Avem convingerea D-le Ministru, că e de prisos să mai stăruim asupra nedreptății atât de evidente ce se face oierilor cari și altfel luptă cu atâtea lipsuri și nevoi.

În consecință vă rugăm în interesul general al oieritului românesc să binevoiți a decide și dispune că oierilor, cari pasc cu oile lor în bălțile Dunării să *nu li-se încaseze nici o taxă; aceasta drept încurajare și o prea modestă răsplată pentru tratamentul vitreg, care li-sa aplicat prin legea agrară.*

Pentru extremul caz, când propunerea noastră nu ar afla aprobarea D-Voastre, vă rugăm Domnule Ministru să binevoiți a stabili o taxă unitară pe sezon — dela coborârea la munte și până la ieșirea în munte, cam dela 1 Noemvrie până la 1 Mai a fiecărui an — care taxă să nu fie mai mare pe acest timp — sezon — de 4 lei de oaie.

„Uniunea Oierilor din întreaga țară” vă roagă respectuos să binevoiți a da dispozițiunii în acest senz organelor în subordine.

Nu putem încheia acest memoriu D-le Ministru fără să vă aducem la cunoștință spre sancționare următorul trist caz și anume:

În balta Puieni jud. Vlașca pasc în prezent 9 târle de oi. Agentul dela acest punct a pornit într'o bună zi să încaseze dela oieri taxa de lei 5 de oaie. Stăpânii nefiind la oi iar ciobanii neavând bani să plătească au fost desbrăcați de cojoace și lăsați goli în miez de iarnă.

O asemenea batjocură cu români cum sunt oierii au mai făcut poate barbarii, maghiarii, turcii și fanarioșii dar nu stăpânirea remânească!

Supunem cazul aprecierii Dv. D-le Ministru și așteptăm să înregistrăm măsurile disciplinare ce nu ne indoim că veți binevoi a lua față de funcționarul neînțeleghător și atât de nemilos.

Primiți Domnule Ministru asigurarea respectului și devotamentului nostru.

Poiana-Sibiului, la 12 Ianuarie 1937.

Președinte:

(ss) NIC. MUNTEAN

Ședințe al comitetelor și adunări generale ale reuniunilor.

În ziua de 31 Decemvrie 1936, membrii comitetului reuniunii oierilor din Poiana-Sibiului s'au întrunit în ședință sub președinția dlui Nicolae Muntean.

Intre obiectele discutate și hotărârile luate amintim :

1. S'a prezentat darea de seamă asupra producțiunii teatrale aranjată de reuniune la 26 Decembrie 1936,

2. S'au luat ultimele hotărâri în vederea celei de a XIV-a adunare generală ordinară, care s'a ținut la 1 Ianuarie 1937,

3. S'au făcut o seamă de constatări în legătură cu valorificarea lânii, producția anului 1936, în urma căreia oierii au suferit pierderea de care am amintit în primul articol din revistă.

S'a hotărât ca pe viitor toți oierii membrii ai reuniunii să se conformeze întru toate directivelor pe cari le va da la timpul său Uniunea,

4. O mare nemulțumire cauza reuniunii modul cum se făcea în fiecare an de 2 ori, la Sf. Petru și Sf. Nicolae, alegerea de vătaf la jocul oierilor, din care cauză se iveau multe neînțelegeri cu înrăurire asupra solidarității feciorilor oieri.

Și anume, cum se făcea alegerea de vătaf? Feciorii se împărțeau în tabere și urcau pe o masă fiecare tabără pe alesul lor. Unii îl ridicau alții îl doborau și urcau pe al lor. Spectacolul numai frumos nu era! Reușita depindea de multe ori de forța fizică!

La cea din urmă alegere făcută la Sf. Nicolae, feciorii ascultând sfatul reuniunii și-au ales vătaf prin vot secret cu ședule. A fost liniște desăvârșită. Nici o urmă de neînțelegere scormonitoare de ură. A eșit cel cu mai multe voturi. Toți au rămas mulțumiți și alături de ei și întreaga reuniune.

Comitetul și-a exprimat bucuria, că feciorii au dat ascultare sfatului binevoitor al reuniunii pentru care fapt li-s'a adus toată lauda.

5. S'a discutat asupra principiului în baza căruia urmează să se facă plasarea oierilor în golurile munților comunali și s'a admis întru toate punctul de vedere exprimat în circulara ce publicăm la această pagină,

6. S'a hotărât ca toți membrii comitetului să stăruie pe lângă oierii din comună ca fiecare pe unde colindă cu oițele sale să propovăduiască strângerea rândurilor tuturor oierilor sub culele steagului desfășurat de „*Uniunea oierilor din întreaga țară*” și toți să se aboneze la revista „*Stâna*”.

7. S'a hotărât să se trimită adrese scrise oierilor din generațiile mai tinere, de curând deveniți capi de familie, cari încă nu sunt membrii ai reuniunii să se înscrie neîntârziat, fiind

aceasta o datorie de onoare profesională și o obligație dela care nici un oier nu se poate subtrage,

8. S'a hotărât ca în ziua de Bobotează după Sf. Liturghie să se officieze în numele reuniunii parastas pentru Popa Maniu Dobrotă și toți marii bărbați ai comunei, la care să ia parte ca și în anii trecuți toți oierii din comună,

9. S'a luat cunoștință, că în câteva zile va apare „Calendarul oierilor“ pe anul 1937 și s'a hotărât cu multă însuflețire a se face propagandă ca fiecare oier să-l cumpere.

Dupăce s'au mai discutat și alte chestiuni în legătură cu bunul mers al reuniunii ședința s'a închis cu urări de bine și prosperare în anul 1937.

— — —

În ziua de 24 Ianuarie 1937 s'a întrunit în ședință comitetul reuniunii oierilor din com. Râul-Sadului, jud. Sibiu sub preșidenția dlui Nic. Brâncovean.

S'au discutat cele cuprinse în circulara Uniunii, hotărându-se să fie plasați în golurile munților comunali prin tragere la sorți în primul rând oierii membrii ai reuniunii.

S'a hotărât să se stăruie ca toți oierii din comună să se înscrie în reuniune și să se aboneze la revista „Stâna“.

— — —

La 1 Ianuarie 1937 reuniunea oierilor din com. Poiana-Sibiului și-a ținut a XIV-a adunare generală ordinară cu următoarea ordine de zi:

1. Cuvânt de deschidere
2. Raport asupra activității reuniunii în anul expirat.
3. Raport asupra membrilor reuniunii.
4. Bilanțul și contul de gestiune pe anul expirat 1936.
5. Bugetul pe anul 1937.
6. Raportul cenzorilor.
7. Comunicări.
8. Eventuale propuneri.

De dimineață după Sf. Liturghie s'a oficiat în biserica mare parastas pentru odihna sufletelor membrilor morți ai reuniunii, la care au luat parte toți oierii aflători în comună.

Adunarea generală s'a deschis după masă la ora 4 în cadru cu adevărat sărbătoresc. S'a discutat cu multă competență și pricepere și s'au luat hotărâri privind posibilitățile de dezvoltare ale oieritului.

— — —

La 6 Ianuarie 1937 s'a ținut în localul băncii „Gilortul” a II-a adunare generală a reuniunii oierilor din Novaci-Gorj.

Au luat parte toți oierii aflători în comună.

Dl I. Giugiulan președintele reuniunii a făcut o amănunțită dare de seamă asupra activității reuniunii în anul trecut.

A subliniat activitatea pe care dl N. Muntean o desfășoară spre binele oierilor în cadrul Uniunii al cărei vrednic președinte este.

S'a discutat și modalitatea plasării oierilor în munți în așa fel ca sumele oferite drept arendă să prezinte o dreaptă cum-pănă între valoarea proprietății și veniturile oierilor;

S'a făcut apel la unirea tuturor în cadrul reuniunii și al „Uniunii oierilor din întreaga țară”.

Se ia act de activitatea frumoasă pe care o desfășoară pentru promovarea intereselor membrilor reuniunii dl Gh. Șt. Deaconescu vice-președinte al societății.

— — —

Producțiunii teatrale olerești.

În ziua de 26 Decembrie 1936 reuniunea oierilor din Poiana Sibiului a aranjat o bineușită producțiune teatrală urmată de joc.

Singura și marea nemulțumire a fost aceea, că n'au încăput în sală toți oierii, câți au dorit să participe, siliți fiind să se întoarcă acasă și să abzică de această bucurie.

S'a petrecut frumos și în deplină armonie.

— — —

La 6 Ianuarie 1937 reuniunea oierilor din Vaideeni—Vâlcea a aranjat o producțiune teatrală urmată de joc, care a avut un succes desăvârșit.

Sala școlii unde s'a aranjat producțiunea a fost cu totul neîncăpătoare. Aproape 100 oieri n'au avut loc și prin urmare fericirea de-a participa la petrecere.

La această producțiune a reuniunii oierilor din Vaideeni a luat parte și dl președinte al Uniunii însoțit fiind de d-nii: Dr. Ioan Dăncilă și Ilie Muntean secretarul general al Uniunii oierilor.

După ridicarea cortinei părintele Boțocan a salutat în alese cuvinte și în numele oierilor Vaideeni prezența președintelui Uniunii și a însoțitorilor săi, dorindu-le să se simtă bine în mijlocul vaideenilor, cari să simt mândri de atențiunea ce li-se dă.

Elevul de pe clasa VIII-a liceală Jinariu Iv. Adam a cetit apoi o frumoasă conferință plină de învățăminte din trecutul oierilor și cu indemnuri pentru viitor.

Oierul-poiet, D. V. Tărtăreanu și-a declamat poezia: „*Curaj oieri*”, pe care o vom publica într'un număr viitor al revistei.

S'a jucat „Năpasta”, lui Caragiăle, care a fost bine interpretată.

S'a mai jucat și o a doua piesă hazlie, care a stors lacrimi de răs din ochii celor prezenți.

Petrecerea cu jocuri românești s'a întins până la zori.

Frumoase și fermecătoare mai sunt jocurile noastre!

Păcat neiertat, că unii le înlocuiesc cu strămbături cari n'au nimic comun cu sufletul nostru!

— — —

La 31 Ianuarie 1937 a aranjat producțiune teatrală urmată de joc reuniunea oierilor din Tilișca—Sibiu, cu concursul societății corale din acea comună.

Sala plină până la refuz. Producțiunea, prin felul cum cei cari au jucat au știut să interpreteze rolurile și cum corul a știut să atingă prin cântecele armonioase coardele sensibile ale inimilor celor prezenți — a avut un desăvârșit succes.

„*Uniunea oierilor din întreaga țară*” a fost reprezentată prin dl Ilie Muntean secretarul general al Uniunii, care după producțiune, la masa cu tradiționalele scoverzi cu brânză, le-a vorbit celor de față de însemnătatea reuniunilor și Uniunii oierilor în lupta de emancipare culturală, socială și economică a oierilor!

S'a jucat și petrecut dema până în zorii zilei.

— — —

Vizite ale d-lui președinte al Uuiunii oierilor din întreaga țară.

Dl președinte al Uniunii însoțit de d-nii: Dr. Ioan Dăncilă și Ilie Muntean, secretarul general al Uniunii a petrecut sf. sărbători; Boboteaza și Sf. Ioan în frunțașă comună oierească Vaideeni—Vâlcea, înconjurați fiind de dragostea nefățărită a vaideenilor, care dragoste nu se poate descrie, decât deduce din lacrimile ce umezeau ochii tuturor la plecarea de a 2-a zi.

Au fost găzduiți acasă la dl Adam P. Jinariu, primarul și președintele reuniunii din Vaideeni, despre care om și a cărui soție nu se pot spune decât frumoase cuvinte de laudă.

În după amiaza zilei de Bobotează oaspeții au admirat jocul vaideenilor, portul lor românesc și pitoresc și sănătatea fizică a oierilor și oieritelor.

Spre seară sutele de oieri și oierite constituiți în adunare ocazională au ascultat cuvântul fruntașilor locali al domnilor: Ion Stănușescu învățator, Ion L. Apostoiu drd. în științele economice și financiare și Adăm P. Jinariu; iar de încheiere cuvântul d-lui președinte al Uniunii, care între altele i-a îndemnat să-și păstreze cu sfințenie comorile strămoșești asigurându-i că așa urmând îi așteaptă sigur un viitor mai fericit.

Seara s'a aranjat producțiunea teatrală de care s'a amintit.

A 2-a zi la amiaza oaspeții au fost invitații cunoscutei familii oierești Lazar L. Apostoiu.

La ora 5 d. a. oaspeții au părăsit comuna regretând că au trebuit să refuze invitațiile de a mai rămânea, făcute cu desăvârșită sinceritate, și izvorâte din atâta curățenie sufletească!

Neuitate vor rămânea clipele de reculegere petrecute în mijlocul vaideenilor!

— — —

În 23 Ianuarie 1937 dl președinte a fost la Arad unde a stat de vorbă cu dl Gh. Șulea președintele oierilor din acel județ.

În 24 Ianuarie a vizitat oierii din com. Câlnic jud. Caraș, cari au regretat mult, că din o greșală, neprimind scrisoarea prin care se anunța sosirea președintelui pe aceea zi, nu s'au putut aduna toți ca să-l asculte. A stat de vorbă cu o seamă de oieri, cărora le-a explicat rostul și programul Uniunii.

De aici dl președinte a plecat să viziteze oierii din com. Târnova, jud. Caraș, unde din cauza drumului impracticabil n'a putut ajunge.

— — —

În 30 și 31 Ianuarie a vizitat câteva comune din Valea Jiului, jud. Hunedoara.

Frumoasă adunare, la care au luat parte aproape 200 oieri, s'a ținut în com. Uricani, unde au venit, și oieri din comuna Câmpul lui Neag.

Timp de 3 ore le-a vorbit președintele Uniunii despre tot ce interesează pe oieri și oierit.

S'a hotărât înființarea reuniunilor de oieri în aceste 2 comune.

Cu această ocazie dl președinte al Uniunii oierilor a constatat, că oierii din această parte au suferit pagube mari în urma

revărsării Jiului din toamna trecută, care pe lângă multe case le-a dus oamenilor și nutrețurile lăsându-i pe mulți cu vitele muritoare de foame acum în miez de iarnă.

S'au promis ajutoare, dar încă n'au ajuns la ei și-ar fi rău să ajungă, când oamenii n'ar mai avea nevoie de ele.

Amărăciunea lor este sporită și prin faptul, că gorjenilor li-s'au dat ajutoare, până când lor nu și nu-și pot explica această alegere.

Și au dreptate acești oieri când spun:

„Cu vorbe nu se pot ținea oi, vaci și boi“.

Mulți oieri cu ochii plini de lacrimi povesteau, cum au rămas săraci din cauza ursului, care le-a mâncat bieteles oițe și vacile.

Nu înțeleg ei de ce sunt obligați să hrănească cu avutul lor această spurcăciune, ca să-și satisfacă domniile anume plăceri atât de costisitoare pentru oieri și *cer cu toții să fie despăgubiți.*

Este și timpul să se ia o dreaptă măsură în această chestiune, care nemulțumește profund pe miile de oieri în folosul puținilor inși!

I-a fost dat președintelui oierilor să audă, că ar fi și anume vânători, cari arendează terenuri dela stat cu sume mici, pe cari apoi le subarendează străinilor cu câștiguri mari.

Socotim, că este prea umilitoare palma ce se aplică pe obrazul curat al oierilor!

— — —
 În 31 Ianuarie dl președinte a vorbit oierilor din comuna Lonea unde erau veniți și oieri din Cîmpa și Gura Jiețului.

D-sa a fost prezentat oierilor în număr de peste 100 persoane de către ajutorul de primar dl Gheorghe Gheorghică un român de inimă.

S'a hotărât și aici înființarea reuniunii, care să adune într'un mănunchiu pe toți cei 400 de oieri.

A fost ales președinte inițiator și organizator dl Gheorghe Gheorghică.

— — —
 Dl președinte al Uniunii face cunoscut și pe această cale tuturor oierilor, că Dsc răspunde bucuros invitațiilor ce i-se fac de a merge în comunele lor. Li roagă însă să-i comunice ziua fixată cu cel puțin 15 zile înainte, ca să-și poată întocmi programul ca nici lucrările să nu sufere.

Plângeri.

Oierul Ioan Gheorghe din com. Poiana-Sibiului fiind în drum cu oile spre Banat a poposit în ziua de 10 Decembrie 1936 în oborul de vite al comunei Vințul de jos din jud. Alba, care este la marginea comunei și lângă șosea.

Credem că nu mai e nevoie să arătăm, că la această dată, nu mai era nimic în acel obor. Deci nu puteau face nici o stricăciune.

Ciobanii au pus de mămăligă. Până să se facă mămăliga unul s'a dus în comună să înștiințeze primăria de acest popas.

Scurt și fără vorbă oamenii primăriei le-au luat oile și le-au închis, ținându-le flămânde 2 zile și 2 nopți și nu le-au eliberat până nu le-au plătit suma de Lei 4775— fără să fi cauzat cuiva măcar pagubă de 1 Leu.

Cum se numește un astfel de procedeu știu oare cetitorii?

De altfel și această grăsuță tranzacție s'a făcut abia după ce a intervenit parchetul de Alba-Iulia.

Di prefect al județului, căruia i-s'a plâns numitul n'a vrut să se amestece pe motiv, că primarul este de acelaș colorit politic cu dânsul.

N'am apărât și nu vom apăra pe ceice fac pagube constatate, dar ne ridicăm cu toată energia, când sunt astfel jefuiți oierii noștri, căroro dacă numai câteva comune le-ar mai aplica astfel de tratament ca Vințul de jos s'ar pierde pe veci.

Așteptăm rezultatul anchetei ce s'a cerut și sentința justiției, căreia s'a adresat cu toată încrederea oierul păgubit.

— — —

Oierul Ion Ilie Crăciun din com. Titerlești-Mehedinți ne-a trimis o listă cu 11 abonați la revistă, din diferite comune pe unde a trecut și va mai trece.

Exprimăm și pe această cale numitului oier cele mai călduroase mulțumiri pentru frumoasa propagandă ce ne face. Merită toată lauda.

Să dea Bunul Dumnezeu să găsească mulți imitatori!

— — —

Un bun pricepător în facerea diferitelor calități de brânză se angajează pe sezon și chiar cu anul.

Interesații să se adreseze Uniunii.

— — —

DI Emil Vodă din com. Urmeniș, jud. Mureș are de vânzare 3 vagoane de fân.

Cei, cari au lipsă să se adreseze numitului.

— — —

Se caută spre cumpărare 100 oi țurcane groase, bune, între 2—3 miei.

Ceice au de vânzare să se adreseze Uniunii comunicând și prețul de pereche.

Pot face oferte și cei, cari au de vânzare oi țigăi.

— — —

Inștiințare.

Catedra de Zootehnie a Facultății de Științe Agricole din Chișinău organizează între 22—27 Februarie 1937, cursuri practice despre: CREȘTEREA ȘI EXPLOATAREA OILOR PENTRU PIELICELE (karakul, karakul × țurcană și țurcană brumărie).

Deschiderea cursurilor va avea loc Luni, 22 Februarie 1937, la orele 9 dim. în localul Laboratorului de Zootehnie din str. General Berthelot 79 Chișinău.

Cursurile vor fi însoțite de demonstrațiuni practice și proiecțiuni, având un program bine stabilit din anii trecuți și se vor încheia printr'o expunere ținută de un crescător de seamă asupra unei probleme la ordinea zilei, urmată de discuții libere.

După terminarea cursurilor se vor vizita crescătoriile mai mari de rasă karakul din Centrul Basarabiei.

Cererile de înscriere se vor depune sau trimite prin poștă până în ziua de 20 Februarie 1937 pe adresa: D-lui *Dr. agr. Th. Nica* — *Laboratorul de Zootehnie, Facultatea de Științe Agricole, Chișinău.*

Odată cu cererea de înscriere se va depune și taxa respectivă de Lei 120'—

Decan: Prof. Dr. A. CARDAȘ

N. R. — Sfătuim oierii să ia parte la acest curs în număr cât mai mare.

— — —

Revista Laptelui.

Printre revistele noastre de specialitate, care întrețin atenția și uneori chiar pentru diferite preocupări de ordin științific, se simțea nevoia și a unei publicații periodice, care să militeze pentru o problemă foarte însemnată și foarte vastă. Am numit problema laptelui.

Este adevărat că această problemă a fost până acum desbătută și întreținută în atenția publică prin eforturile Comitetului Național Român al Laptelui, care de câțiva ani poartă un adevărat apostolat în slujba acestei idei. Toate aceste eforturi însă, oricât de interesante și de rodnice în consecințe, n'au putut oferi circulația intensă și permanentă a problemei, pe care o oferă, prin însăși natura ei, o publicațiune periodică.

Astăzi, această lacună este fericit implinită prin apariția „*Revistei Laptelui*”, care a fost pusă în vitrine zilele acestea. Editată de același Comitet Național al Laptelui, Revista se prezintă ca un admirabil organ de cultură și de propagandă, scrisă fiind de condeele cele mai avizate în domeniul laptelui!

Diferitele aspecte ale acestei probleme, care în diversitatea ei cuprinde chestiuni de ordin economic, social și igienic, sunt expuse într'o formă popularizatoare, caldă și instructivă, dând marelui public și, într'o măsură, chiar specialiștilor noțiuni noi despre producția, industria și consumația laptelui.

Este dela sine înțeles că pentru specialiști Revista Laptelui este de un neprețuit folos, deoarece, pe lângă bogatul material tehnic, Revista va expune și numeroasele doleanțe și interese ale acestora, care până azi au fost lipsite, din cauza ignorării lor, de înțelegerea pe care o merită. Dar și marele public are de folosit foarte mult din această Revistă pusă în slujba propagandei laptelui, fiindcă acest element primordial și care intră în consumul tuturor nu este totuși atât de bine cunoscut în toată însemnătatea lui.

Intrunind toate calitățile cerute și fiind editată de organul de propagandă de prestanță, care este Comitetul Național Român al Laptelui, suntem îndreptățiți să prevedem Revistei Laptelui un viitor și o propășire dintre cele mai promițătoare.

N. R. — Urăm noiei reviste succes desăvârșit.

— — —

Cetim în „Foaia Poporului” din Sibiu, numărul din 13 Decembrie 1936:

„Câini ciobănești încă vor fi expuși la expoziția internațională ce se deschide la 1 Mai 1937 în Paris. Acești câini de rasă românească vor fi expuși în standul României. — Suntem curioși a afla la vremea sa, din ce regiune au fost aleși câinii ciobănești!”

— — —

Cetăm în „România Agricolă” din București numărul din 5 Decembrie 1936:

„Comisiunea centrală a cifrei de afaceri a ținut aseară o ședință luând în examinare chestiunea scutirii de impozitul pe cifra de afaceri la exportul pieilor de miel și oaie, argășite sau neargășite.

S'a hotărât scutirea de impozit a acestor produse la export indiferent dacă ele sunt argășite sau neargășite”.

— — —

Cetăm în ziarul „Universul” din 30 Ianuarie 1937:

„Ministerul agriculturii a convocat pentru zilele de 29 și 30 Ianuarie pe toți inspectorii zootehnici și veterinari centrali și regionali.

Se vor lua în discuție mijloacele de îmbunătățire a raselor de oi și se va studia acțiunea de combatere a boalelor parazitare și molipsitoare”.

— — —

În ziarul „Curentul” din București numărul din 30 Ianuarie 1937 cetăm, că s'a ținut în orașul Turda o conferință în legătură cu organizarea pășunilor de munte, în special cele din regiunea moșilor.

Reproducem din numitul ziar:

„DI I. TILEA insp. general spune că soluționarea pășunelor dela munte se va face prin organizarea și dirijarea economică. La munte e o situație cu mult mai grea decât la șes din următoarele motive: a) Depărtarea mare a pășunelor dela reședința comunei; b) Drumuri impracticabile; c) Locuitorii nu pot plăti taxele de pășune; d) Capacitatea redusă de producție abia 5 jug. pot susține un cap de vită mare; e) Spese mari pentru întreținere; f) Insemințări de trifoi și lucernă nu se pot face. Remedierea acestor rele se va putea face numai prin ajutorul statului pentru care face următoarele propuneri. 1. Incurajarea constituirii grajdurilor încăpătoare chiar pe pășune contra intemperiilor; 2. Necesitatea îngrășerii pășunelor; 3. Înființarea fânețelor; 4. Incurajarea de construcții de stâni și lăptării de model; 5. Înființarea de pășuni model; 6. Preocupări de reproducători buni; 7. Înființarea unei stațiuni de cercetări și experimentări a florei”.

Di Ioan Modrișan prefectul județului Turda arată, că unul din mijloacele pentru îmbunătățirea pășunilor este sapa și lopata pentru distrugerea și împrăștierea mușuroaielor, securea și focul pentru distrugerea jipului și jneapănului, cari ocupă jumătate din pășunile de munte.

Di Ionescu-Dârzu, director general al pășunilor din ministerul de interne încheind discuțiile promise, că la 1 Aprilie 1937, va lua ființă *Eforia Centrală a Pășunilor*, care va contribui cu un fond pentru îmbunătățirea pășunilor de munte.

Fiecare reuniune este rugată să trimită pe adresa uniunii și în termen de 15 zile:

1. O scurtă dare de seamă asupra activității în anul expirat.
2. Tablou cu numele membrilor pe categorii.
3. Tablou cu numele membrilor din comitet și al cenzorilor.
4. Data exactă a constituirii reuniunii

Toate aceste acte semnate de președinte și secretar.

CONVOCARE.

On. membrii ai comitetului „Uniunii oierilor din întreaga țară” se convoacă prin aceasta în ședință pe ziua de 28 Februarie 1937, orele 10 dimineața în localul Uniunii din Poiana Sibiului.

ORDINE DE ZI:

1. Măsuri de luat în legătură cu valorificarea lânii producția anului 1937.
2. Înființarea *Cooperativei Centrale a Oierilor*, din întreaga țară. Prezentarea statutului și aprobarea lui.
3. Diverse.

Se comunică spre știință generală, că pleacă cursă din Sibiu, Piața Peștelui, în fiecare zi la ora 4 d. a., direct Poiana.

Având în vedere importanța punctelor din ordinea de zi ce se cer a fi debătute, sunt rugați toți membrii a lua parte și a comunica din timp pe adresa Uniunii participarea pentru a putea lua măsurile de încartiruire.

Cheltuielile de transport le vor suporta reuniunile.

Casseria „Uniunii oierilor din întreaga țară” confirmă primirea următoarelor sume:

1. Subvenție dela Camera de Agricultură a județului Sibiu, din bugetul 1936	Lei 80.000'—
Notă: De fapt s'au dat 100.000 lei, dar primirea sumei de 20.000 s'a confirmat în numărul trecut.	
2. Dela Ministerul Cooperăției, prin dl Nicolae Muntean, președ. Uniunii	„ 9.880'—
3. Pentru 6 broșuri „Noui zări pentru oieri și oierit	„ 120'—
4. Dela reuniunea oierilor din Poiana Sibiului:	
a) 10% din venitul producției dela 26 Decembrie 1936	„ 476'—
b) taxa de lei 25: cuvenită Uniunii dela 3 membrii	„ 75'—
5. Dela reun. oierilor din Titerlești-Mehedinți:	
a) taxa de bază către Uniune	„ 1.000'—
b) pentru 25 broșuri „Noui zări pentru oieri și oierit	„ 500'—
6. Dela reun. oierilor din Vaideeni-Vâlcea: taxa de lei 25: cuvenită Uniunii dela 25 membrii	„ 525'—

Darea de seamă asupra încasărilor pentru calendar se va face când vom primi toate sumele, dela toți câți le-am trimis calendare cu care ocazie vom arăta câte exemplare s'au desfăcut în diferitele comune oierești.

În județul Severin se găsește spre arendare sau cumpărare o moșie de 2000 pogoane dintre cari 200 sunt arabile, 500 jugăre pășune, restul pădure de fag între 30—100 ani.

Prețul de arendare este de lei 100 de pogon, calculându-se și pădurea, cel de vânzare este de lei 3000: de pogon.

Ar fi bine credem să se întovărășească câțiva oieri să o arendeze, sau mai mulți să o cumpărăm.

Cei interesați serios se vor adresa Uniunii.

Uniunea oierilor din întreaga țară a trimis reuniunilor și la o seamă de oieri, câte un anumit număr din „Calendarul oierilor” pe 1937.

Intrucât acest calendar a întrecut din toate punctele de vedere toate așteptările, căci pe lângă partea calendaristică mai este în înțelesul adevărat al cuvântului și un prea bun povățuitor al oierilor noștri credem, că nici un oier nu va șovăi să-l cumpere. Reuniunile și d-nii cărora le-am trimis calendare sunt rugați a stărui prin toate mijloacele, cari le stau la dispoziție să le desfacă, iar după vânzare să trimită sumele pe adresa Uniunii.

Cumpărați și cetiți „Calendarul oierilor”! Să fim mândri, că-l avem!

Uniunea mai are 75 bucăți calendare. Doritorii de a cumpăra se pot adresa prin o carte poștală Uniunii, care, până sunt li-l va expedia cu posibilă urgență.

Revenim cu rugămintea către toate reuniunile în restanță să trimită fără amânare:

1. Taxa de bază către Uniune.
2. Taxa de lei 25: cuvenită Uniunii de fiecare membru al reuniunii.
3. 10% din venitele specificate la Art. 7 lit. c. din statutul Uniunii, dacă e cazul.
4. Sumele încasate din vânzarea broșurilor „Noui Zări pentru oieri și oierit”, sau broșurile.
5. Suma de lei 320: cerută cu adresa Nr. 72, din 26 Martie 1936.

Cumpărați, cetiți și răspândiți broșura „Noui zări pentru oieri și oierit” scrisă de Nicolae Muntean, președ. Uniunii oierilor.

În ea găsiți statutul tip pentru reuniuni și al Uniunii, precum și lămuriri de organizare!

Oieri! Uniți-vă, organizați-vă! Solidaritatea este puterea cea mare, care asigură hotărât izbânda acțiunilor de interes general.

În numărul viitor vom publica, dacă nu tot statutul Cooperativei Centrale a oierilor din întreaga țară, părțile mai însemnate precum și lămuririle de lipsă.

Fiecare oier se va înscrie cu cât dorește și poate.

Ziare, cari ne sprijinesc: „Curentul”, „Universul”, „Argus” „Curierul Cooperator” din București, „România Nouă” din Cluj, „Foaia Poporului”, „Isus Biruitorul”, și „Acțiunea” din Sibiu, „România dela Mare” din Constanța, „Ardealul” Brașov.

Al 3-lea congres al oierilor se va ține la 2 Noemvrie 1937 în orașul Câmpulung—Muscel.

**Cetiți cu toții bunul calendar
„Calendarul oierilor“!**

INFORMAȚIUNI

În ziua de 13 Ianuarie 1937 au murit luptând pe frontul naționalist din Spania apărând credința strămoșească vrednicii tineri români *Ioan I. Moța* și *Vasile Marin*.

Jertfa lor — minune a zilelor de azi — adusă de bunăvoie și din convingere nefățărită pe altarul credinței și pentru strălucirea *Crucii* lui Hristos în timp ce mulți își fac din tot felul de plăceri pământești un scop al vieții lor, ne duce cu gândul la viețile mucenicilor, cari au îndurat tot felul de chinuri pentru triumful învățăturilor sfinte ale *Mântuitorului lumii* și ne îndreaptă pașii spre adevărata viață în slujba *Evangheliei* și a *Neamului*.

Au murit eroic pe meleagurile unei țări surori impunându-se admirației noastre și a tuturor popoarelor, în fața căroră au ridicat pe culmile de glorie numele de *român!*

Neamul românesc le va înscrie numele alături de ale tuturor mucenicilor și eroilor naționali și va cresta cu cruce roșie în calendarul lui *ziua de 13 Ianuarie 1937*.

Moța și *Marin* vor trăi în veci în sufletele și inimile tuturor generațiilor viitoare, luminându-le cărările și îmbărbătându-le în lupta spre biruința națională!

Revista „*Stâna*” este alături de tot ce are neamul românesc mai curat ca sânge și simțire, în a aduce întreg prinosul său de recunoștință și pioasă închinăciune sufletelor marilor creștini și români *Moța* și *Marin*, exprimându-și toată simpatia nefățărită greu încercatelor ale lor familii și devotați prieteni.

Reuniunea oierilor din comuna Șugag—Alba și-a ținut adunarea generală ordinară pentru anul 1936 în ziua de 7 Februarie a. c., într'un cadru cu totul sărbătoresc.

La această adunare generală au luat parte toți oierii șugăgeni aflați în comună în număr de aproape 300.

La adunare a luat parte și președintele Uniunii dl N. Muntean cu doamna, însoțit fiind de Dl și d-na Ioan R. Sava președintele reuniunii oierilor din Jina—Sibiu și dl Ilie Muntean secretarul general al Uniunii Oierilor.

Oierii șugăgeni au făcut președintelui Uniunii și însoțitorilor săi o prea frumoasă primire. — Cam la 1 km. de comună au fost întâmpinați de 50 călăreți sub conducerea oierului Nicolae Bogdan Strâmbu, care în frumoase cuvinte a salutat pe președintele „*Uniunii oierilor din întreaga țară*”. I-a răspuns domnul președinte.

Călăreții în portul lor pitoresc pe cai sprinteni și ohițiți au condus mașina: — 25 înainte și 25 în urmă — până în mijlocul comunei.

Oieri și oierite înșirați dealungul uliței principale au întâmpinat cu urale pe președintele Uniunii nădejdea lor de mai bine. În piață mulțimea oierilor în frunte cu președintele reuniunii dl Miron Ștefan și vice-președinte al Uniunii oierilor au făcut o călduroasă primire distinșilor oaspeți.

La ora 3 d. a. se deschide adunarea generală în sala plină până la refuz.

Cuvântul de deschidere îl rostește dl Miron Ștefan președintele reuniunii, care în alese și bine simțite cuvinte își exprimă bucuria de a putea saluta prezența în mijlocul oierilor din Șugag a președintelui „*Uniunii oierilor din întreaga țară*”, care de ani de zile muncește și se străduiește pentru a asigura oierilor locul de cinste între clasele sociale și oieritului condițiuni de normală dezvoltare și progres. Îl asigură de toată dragostea și ascultarea oierilor șugăgeni cari sunt pe deplin convinși de munca cinstită pe care dl Nic. Muntean o desfășoară în interesul lor. Îl roagă să aibă toată încrederea și să conteze pe întreg devotamentul oierilor din Șugag, cari vor fi mereu alături de d sa.

Mulțumind oaspeților de cinstea ce le-au făcut-o luând parte la adunarea generală a reuniunii oierilor din Șugag, declară apoi adunarea generală deschisă și dă cuvântul d-lui Nicolae Muntean președintele „*Uniunii oierilor din întreaga țară*”.

Di Nic. Muntean după ce în cuvinte pline de avânt mulțumește în numele d-sale și al însoțitorilor pentru prea frumoasa primire ce le-au făcut și la care nu s'au așteptat, asigură pe președintele reuniunii oierilor din Șugag și pe toți oierii de întreaga și nefățărita sa dragoste.

Timp de aproape 2 ore apoi stăruie asupra tuturor nevoilor și lipsurilor cu cari luptă oierii în exercierea profesiei lor strămoșești.

Îi îndeamnă să-și strângă tot mai mult rândurile în jurul reuniunii și al Uniunii și să aibă credința nestrămutată că Dumnezeu care i-a trecut prin veacuri de urgie, le va ajuta să învingă și greutățile, cari stau azi deacurmezișul în calea propășirii lor.

Le cetește apoi moțiunea votată la al 2-lea congres în Târgu-Jiu, care formează a 2-a evanghelie a oierilor.

„Strâns uniți toți oierii și urmând fără șovăire îndemnul conducătorilor, mai iute decât se crede vom învinge”! își încheie președintele Uniunii cuvântarea în uralele nesfârșite ale oierilor, cari au ascultat cu ochii plini de lacrimi cuvântul *omului lor*,

Di Ioan R. Sava dir. școlar, președintele reuniunii oierilor din Jina—Sibiu, aduce salutul oierilor din reuniunea ce conduce. Are cuvinte de laudă la adresa oierilor din Șugag, cari prin felul cum s'au manifestat azi dau dovadă de înțelegere și vrednică de admirat mândrie oierească! — „Ați dat dovadă — spune d-sa — că oierii știu să aprecieze și stimeze munca devotată a aceluia, care azi în fruntea noastră se străduiește să ne câștige drepturile meritate, și ați dat dovadă, că știți să fiți la înălțime, când e vorba să vă arătați prin manifestație publică dragostea pe care o păstrați conducătorilor voștri”!

„Felul în care v'ați prezentat ne-a impus și a impus tuturor”!

Arată apoi scopul urmărit de revista „Stâna” și îndeamnă pe toți oierii să o aboneze. Este aceasta o obligație de onoare profesională!

Di Ilie Muntean secretarul general al Uniunii face apel la solidaritate și frăție.

Mai vorbesc oierii Nicolae Bogdan Strâmbu, care asigură pe președintele Uniunii de toată dragostea și întregul devotament al oierilor șugăgeni și-l roagă să aibă toată încrederea, că oierii din Șugag vor fi mereu la locul de cinste în lupta ce duce pentru binele lor.

Bogdan Ion I. Pavel cere să se intervină la forurile în drept să legifereze plata despăgubirilor celor păgubiți de urs și să nu se mai arendeze terenurile de vânat streinilor.

Dupăce s'a făcut și darea de seamă asupra activității reuniunii în anul expirat și s'au aprobat toate punctele din ordinea de zi se închide adunarea.

Din multele doleanțe ale oierilor din Șugag reținem 2, cari îi nemulțumesc profund, anume:

1. *Pagubele ce sufăr pe urma opreliștei de a pușca ursul, deaceea cer să fie despăgubiți de arendașii terenurilor, căci doar n'or ținea ei ursul cu vitele lor ca să se desfăteze domnii vânători.*

2. *Lipsa de goluri de munți, în care scop cer accelerarea improprietăririi comunei cu aceste goluri.*

După adunarea generală s'a servit o masă la care au luat parte o mulțime de oieri.

Au vorbit d-nii: Miron Ștefan, Nicolae Muntean președintele Uniunii oierilor, Ion Bogdan I. Pavel, primarul comunei și notarul

Seara a fost o convenire socială oierească. S'a jucat și petrecut frumos câteva ore.

Colaboratorul nostru dl Nicolae Cioran din Titerlești—Mehedinți a primit următoarea scrisoare pe care o publicăm ca să vadă oierii noștri la ce se dedau anume ticăloși, cari crapă de ciudă văzând, că și oierii se organizează și organizați luptă ascultând de președintele lor, pentru a-și asigura un trai mai fericit.

Cel care scrie murdăriile, de viteaz și om ce e, n'are curajul să se iscălească ca să știm cu cine să ne răfuim.

D-I Cioran.

Am văzut atâtea articole publicate în revista „Stâna” Articulele D-tră nu ne aduc nici o folosire și din contră ne 'ntristează cum voi oieri nu vă dați seama de otrava care curge gărlă dela această spurcată revistă la care voi cari publicați articule folositoare și de cultură. Articule care le-ați putea publica la o altă revistă mult mai interesantă decât otrava „Stâna”, otravă ce voi singuri o preparați. Uniunea voastră a căzut în mâinile celor mai blestemați pungăși ținând de ia veți cădea în cea mai periculoasă prăpastie. Pretinsul vostru director și Președinte șia umplut buzunarele din munca voastră cinstită. Dar ciasul s'a apropiat când va fi aruncat în temniță cu toți conducători D-lui și împreună cu D-lui și voi care nu vă astâmpărați.

Scriu din capitala țării pentru binele vostru.

Deci feriți-vă de gura șarpelui plină de venin otrăvitor care stă gata să vă înghită.

Călduros vă rugăm a vă retrage dela Stâna pentru binele vostru și al țării.

Pentru Anul nou vă trimit D-stră revista folositoare la care puteți publica și pe care veți primi-o gratis plus și recompense.

Cu stimă:

Indescifrabil.

București, 7 Sept. 1936.

N. R. Băgați de seamă oieri și fiți atenți, că mulți sunt cei, cari sub haina blândeții și a binelui ce vi-l doresc ascund venin de viperă.

Nu dați ascultare decât conducătorilor voștri!

Deschiderea unei noi rubrici în revistă.

Aducem la cunoștință cetitorilor și tuturor prietenilor noștri, că începând cu numărul viitor, se va deschide în revista noastră „Stâna” rubrica intitulată: „Răspunsuri veterinare: medicale și zootehnice”.

Anume: Dl Drd. veterinar Ion Cornea, dela Facultatea de Medicină - Veterinară din București va sta la dispoziția D-voastre, spre a vă răspunde prin revistă (în mod gratuit) tuturor chestiunilor în legătură cu bolile oilor, lecuirea lor, precum și a celorlalte animale domestice: cai, bovine, păsări etc.

Asemenea va răspunde chestiunilor *zootehnice*, adică de creșterea, îngrijirea, hrănirea, încrucișarea (înmulțirea), selecțiunea (alegerea) raselor de tot felul.

Astfel fiecare abonst al nostru sau membru al unei Reuniuni din Țară va avea dreptul să pună în scris (trimitând o carte poștală sau scrisoare închisă) mai multe întrebări scrise *citeț*, cât se poate mai clar și când e vorba de boli, va descrie cât mai amănunțit semnele observate la animal, de când durează boala, ce tratament i-a făcut, și mai ales doctoriile așa zise „bă-bești” cari le-a întrebuițat până atunci, fără să ocolească însă nimica, să scrie absolut totul.

Deasemenea va scrie și cum se numește boala prin partea locului de către poporenii, în toate felurile, la fel dacă se știe cumva cum o numesc și doctorii. Dacă nu cunoaște numirile, va scrie numai ce observă la animal, ce semne are boala.

Dedesubt va scrie numele și localitatea de unde este, în comunele mari se va scrie și No. casei spre a se evita potriveala de nume.

Di *Drd. Cornea* va răspunde dând sfaturi de îngrijire și prescriind medicamentele pentru vindecarea fiecăruia.

De exemplu: Cineva a avut într'un grajd niște oi sau porci bolnavi de o boală molipsitoare (care se prinde) cari au murit sau i-a tăiat. Vrea să știe cu ce ar putea desinfecța (curăți) mai bine locul, pentru a putea apoi introduce alte animale acolo, fără să mai dăinuiește pericolul de a se îmbolnăvi și aceste animale din urmă de aceeaș boală?

Alt exemplu: Cineva observă (vede) la un cal că-i curge nasul, scurgându-se prin nări un lichid gălbui negricios, un fel de puroiu. Pipăind între fălcile de jos în dreptul rădăcinii limbii găsește niște ganglioni măriți (ghinduri, nuci) pe cari îi simte tari la pipăit. Asemenea observă temperatură (călduri) la cal. Vrea de sigur să știe ce ar putea fi și ce e de făcut?

Va primi răspunsul să se ferească de acel animal, ca de foc, el și toată familia sa și să păzească și celelalte animale ale sale. Este cea mai groasă boală, ce există azi, așa numită: *morvă* (răpciugă) fără leac și foarte molipsitoare. E de ajuns atingerea puroiului cu mâna, unde ai o mică sgârâetură, și ai atins moartea fără nici o scăpare, ba în neștiință poți infecta și pe alții.

Tratamentul este: impușcarea cât mai repede și îngroparea cât mai adânc a cadavrului, fără a i se jupui pielea. Iar ca să fii sigur că e *morvă* și nu altă boală, îl vei arăta unui Dr. Veterinar, și dânsul prin o injecție va constata sigur, dacă e sau nu bolnav de *morvă*.

Și astfel dacă e, trebuind să-l omori neapărat, vei căpăta o despăgubire, după lege, dela stat fiindcă ai anunțat cazul.

Întrebările se vor trimite pe adresa D-lui

IOAN CORNEA

Drd. în Medicina-Veterinară

Magazinul de Brânzeturi „SIBIANCA”

Calea Văcărești Nr. 46 BUCUREȘTI I.

În felul acesta credem a veni în ajutorul crescătorilor noștri, spre a-și îngriji și salva animalele.

Citind răspunsurile cu toții, vor găsi credem și ceilalți ceva ce i-ar interesa fiindu-le de folos.

Pentru Oieri.

Lângă Fălticeni se află o frumoasă pepinieră de pomi roditori (meri, peri, cireși, nuci, zarzări selecționați, etc.) puiți diferiți, răsaduri de căpșune etc. Pepiniera este premiată cu medalia de aur și e autorizată de Ministerul Agriculturii. Deci prezintă suficientă garanție de sănătate și autenticitatea varietăților.

La sediul pepinierii se găsesc multe scrisori de mulțumire din partea clienților (dela: preoți, învățători, profesori, ofițeri, avocați, gospodari, primării, prefecturi, școli, biserici, cămine culturale, Secții și Camere Agricole, Servicii Agricole județiene, etc.)

Deci cumpărați-vă pomii trebuitori de acolo și veți rămânea mulțumiți.

Cereți catalog ilustrat gratuit dela:

C. MERCORE, inv. Pocoleni, jud. Baia.

Și-au plătit abonamentul.

Lei: 200.

JUD. SIBIU, comuna Poiana-Sibiului: Dumitru Iancu 365, Gheorghe Olariu 1096, Vonica Dumitru 402.

JUD. HUNEDOARA, com. Uricani: Ion Barb Firiză, primar.

TÂRGOVIȘTE: Ing. Pavel Bozdog.

SIBIU: Dumitru Șerb.

Lei: 100.

JUD. ARAD, com. Buteni: Aurel Miculiți.

BUCUREȘTI: Dr. Ion Oțel, Ing. D. Alexandrescu.

JUD. CAHUL, com. Baimaclia: Dănilă Russu.

JUD. CONSTANȚA, com. Medgidia: Aurel Oancea.

CRAIOVA: Ilie Fântână.

JUD. DOLJ, com. Bechet: Traian Fântână.

JUD. HUNEDOARA, com. Uricani: Ion Fluier, f. primar.

Com. Câmpul lui Neag: Ion Hamz Mojoatcă.

JUD. MEHEDINȚI, com. Izvoarele: Maria Russu.

COM. TITERLEȘTI: Nicolae Bistriceanu, Constantin Jianu,

Ion Ilie Crăciun și Gheorghe Firiză.

ROMAN: Gral Eugen Lucescu.

JUD. ROMANAȚI, com. Celei: Preot Florea I. Diaconu.

JUD. SEVERIN, com. Ohababistra: Vichentie Muntean.

JUD. SIBIU, com. Poiana-Sibiului: Constantin Rodean 578, Ion Lal 1282, Ioan Șerb 366, Ion Hândorean 542, Gheorghe Radu 885, Ilie Dăncilă 952, Dumitru Vulcan 968, Ioan Marcu 521, Ioan Simion 1135, Ioan Oprean 1253, Nicolae Nicoară 1015, Dumitru Stoian 499, Nicolae Ban 1029, Ion Vonica 1270, Dumitru Șerb 340, Nicolae Iovan 293, Ion Muntean 789, Ilie Dobrotă 136, Ion Dobrotă 851, Nicolae Bejiu 491, Ilie Gligor, Romul Mănițiu 30, Ilie Muntean 631, Constantin Băja 877 și Nicolae Oprean, notar.

Com. Rașinari: Aleman Bădilă 745, Ion P. Vidrighin 696.

Com. Tilișca: Ioan Câmpean 620.

JUD. TÂRNAVA-MARE, com. Rupea: Ing. Gheorghe Vulcan.

JUD. TIMIȘ-TORONTAL, Ferma Izvin: Longin Coruțiu.

JUD. TIGHINA, com. Ceadar-Lunga: Ștefan Ion Gheorghiu.

JUD. TREISCAUNE, com. Brețcu: Teofil Demian.

JUD. VÂLCEA, com. Vaideeni: Mitică A. Crăciunescu, Adam Samoilă, Ion I. Danilescu, Mihail Șt. Ștefu, Adam P. Jinariu, N. N. Țiuglui, Ion P. Popescu, Grigorie Gh. Săvoi, Ion N. Stănușescu înv., Dumitru Anica, N. I. Titel, Ion Cosmulete, Mihail I. Ștefu, Constantin Rodeanu, Pavel I. Băncescu, Lazăr Apostoloiu, Ion P. Jinariu, Nechit Vinereanu, Nechit M. Vinereanu, Dumitru S. Deloreanu, Pavel Gh. Gheorghescu, Marian Ștefu, Gh. M. Golescu, Ștefan St. Roșianu, Tomuț Băncescu, Ion Dumitru Ștefu, Mihail Popescu Americanu, Adam I. Popa, Ștefan I. Tomescu, Oniță Căsmărete, Gh. I. Titel, Constantin Păușescu, Preot Gh. Boțocan, Mihail M. Avramescu, Ion N. Dinicioiu, Ion A. Damian, Adam I. Romanescu, Pavel M. Băncescu, Marian L. Apostoloiu.

Ziare și reviste primite la redacție.

Arad: „Bravo“.

Băneasa—Teleorman: „Spiritul Vremii“.

Brașov: „Ardealul“.

Brăila: „Plutus“, „Plugarul“.

București: „Românizarea“, „Drapelul Nostru“, „Curierul Cooperator“, „Opinia Bucureșteană“, „Alianța Economică“, „Calea Nouă“, „Decalog“, „Drumul Nou“, „Revista Laptelui“, „Revista crescătorului de animale“, „Sănătatea“, „Lucefărul literar și artistic“, F. I. R.

Buzău: „Idea Națională“.

Constanța: „România dela Mare“.

- Chişinău: „Basarabia Creştină“.
 Cluj: „Gazda“.
 Fălticeni: „Acţiunea Pomicolă“.
 Gherla: „Scânteia“.
 Grumăzeşti-Neamţ: „Lumina Satului“.
 Medgidia-Constanţa: „Graiul Dobrogei“.
 Odorhei: „Glas românesc“ în regiunea secuizată.
 Satulung-Săcele—Braşov: „Plaiuri Săcelene“.
 Sibiu: „Isus Biruitorul“, „Foaia Poporului“, „Luceafărul“,
 „Curierul Social-Economic“, „Landwirtschaftliche Blätter“.
 Târgu-Jiu: „Gorjanul“.

Oieri din toată ţara uniţi-vă!

Pe români în a lor ţară

Neunirea îi omoară!

„Unde-i unul nu-i putere

La nevoi şi la durere

Unde-s doi puterea creşte

Şi duşmanul nu sporeşte“.

**Plătiţi-vă abonamentul, ca să asiguraţi apariţia
 la timp a revistei!**

Cetiţi şi răspândiţi revista

„STÂNA“

Organ al oierilor din întreaga ţară.

**Din casa nici unui oier să nu lipsească
 organul de luptă oierească „STÂNA“!**

Hai în joc.

*Frunză verde siminoc;
Hai voinic, hai în joc,
Tu pământul să-l frământă
Doina dragoste-i s'o cântă.*

*La căciulă flori să pui
Cum 'i-e drag oerului,
Cum li-e drag nevestelor
Cum li-e drag și fetelor.*

*Și mustața răsucind
Saltă 'n horă chiotind!
Chioatele când răsun'
Jocul este mai nebun.*

*România-i mândră, măi
Cu asemenea flăcăi,
Plini de viață, plini de foc
Și 'n războaie cu noroc.*

N. Cioran,
Titerlești — Mehedinți.

„STĂNA“

REVISTĂ PROFESIONALĂ ȘI DE CULTURĂ

ORGAN AL OIERILOR DIN ÎNTREAGA ȚARĂ

Director: NICOLAE MUNTEAN

Ș
Saliu
Chiole